

سفالیئه گونه موسوم به کوباقه

فیروز مهجور

كِبْرَى الْعَزَّالْجَمَرَ

ذ

ناشر برگزیده
هفدهمین، بیستمین، بیست و دومین،
بیست و سومین و بیست و چهارمین
نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران

فیروز مهجور

سفالینه گونه موسوم به کوباقه

۱۳۹۸

سرشناسه	: مهجور، فیروز، ۱۳۳۹ -
عنوان و نام پدیدآور	: سفالینه گونه موسوم به کوباجه / فیروز مهجور .
مشخصات نشر	: تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۹۸ .
مشخصات ظاهری	: بیست و چهار، ۶۹۱ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۴۳۶-۴۱۹-۵
وضعیت فهرست نویسی	: قبلاً
پادداشت	: واژه‌نامه .
پادداشت : کتابنامه	: ص. ۶۳۳ .
پادداشت	: نمایه .
موضوع	: سفال صفوی
موضوع	: سفال ایرانی -- قرن ۱۰ - ۱۲ ق.
موضوع	: سفال اسلامی -- قرن ۱۰ - ۱۲ ق.
موضوع	: هنر صفوی -- ایران
شناخت افزوده	: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی
رده‌بندی کنگره	: NK ۴۱۴۷ : م ۱۳۹۶ س ۹
رده‌بندی دیوبی	: ۷۳۸/۰۹۵۵
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۶۸۳۸۵۲

سفالینه گونه موسوم به کوباجه
نویسنده: فیروز مهجور (عضو هیئت علمی دانشگاه تهران)

چاپ نخست: ۱۳۹۸

شمارگان: ۲۰۰۰ نسخه

حروفچینی و آماده‌سازی: انتشارات علمی و فرهنگی
لیتوگرافی، چاپ و صحافی: شرکت چاپ و نشر علمی و فرهنگی کتبیه
حق چاپ محفوظ است.

انتشارات
علمی و فرهنگی

اداره مرکزی و مرکز پخش: خیابان نلسون ماندلا (افریقا)، چهارراه حقانی (جهان کودک)، کوچه کمان، پلاک ۲۵؛ کد پستی: ۱۵۱۸۷۳۶۳۱۳؛
صندوق پستی: ۹۶۴۷ - ۱۵۸۷۵؛ تلفن: ۷۰ - ۸۸۷۷۴۵۶۹؛ فکس: ۸۸۷۷۴۵۷۲؛ تلفن: ۲۹ - ۸۸۶۶۵۷۲۸؛ تلفکس:
۸۸۶۷۷۵۴۴ - ۴۵

آدرس اینترنتی:
www.elmifarhangi.ir info@elmifarhangi.ir
www.ketabgostarco.com info@ketabgostarco.com

فروشگاه یک: خیابان انقلاب، روبروی درب اصلی دانشگاه تهران؛ تلفن: ۱۶ و ۰۱۵۸۱۳۸۱۵ - ۶۶۹۶۳۸۷۸۶
فروشگاه دو: میدان هفت تیر، خیابان کریمخان زند، بین قائم مقام فراهانی و خردمند، پلاک ۳؛ تلفن: ۷ - ۸۸۳۴۳۸۰۶
فروشگاه سه: خیابان نلسون ماندلا (افریقا)، بین بلوار گلشهر و ناهید، کوچه گلfram، پلاک ۷۲؛ تلفن: ۰۳ - ۲۲۰۲۴۱۴۰ - ۷
فروشگاه چهار: خیابان کارگر شمالي، روبروی پارک لاله، نبش کوچه ستاره، نمایشگاه و فروشگاه محصولات فرهنگی سازمان تأمین
اجتماعی، پلاک ۱

اهدا به:

مادر مهربان و گرامی

روح پر فتوح مرحوم پدر بزرگوار

همسر فداکار

و

فرزندان عزیزم

فهرست مطالب

پیشگفتار
روش‌های پژوهش
سیویک
مطالعه و بررسی منابع مکتوب
بررسی‌های میدانی
آزمایش‌های علمی
مباحث و فصول کتاب
سیویک
سیودو
سیودو
سیوسه
سیوسه

فصل اول: تأثیرات متقابل اقتصاد- تجارت و فناوری- هنر در عصر صفوی

۳	اهمیت تجارت در عهد صفوی
۵	تأثیر تجارت بر هنر و معماری و شهرسازی در عصر صفوی
۷	توجه به صنایع و هنرهای درآمدزا در عصر صفوی
۸	کارگاه‌های حکومتی و کارخانه‌های شاهی در عصر صفوی
۱۲	بندرعباس

فصل دوم: کوباقه

۱۹	مقدمه
۱۹	کوباقه
۲۳	پیشینه روابط ایران و قفقاز
۲۸	کوباقه در دوره‌های تیموری و صفوی
۲۹	چگونگی کشف و وجه تسمیه سفال‌های گونه موسوم به کوباقه
۳۰	خاستگاه سفال‌های گونه موسوم به کوباقه
۳۳	ویژگی‌ها و انواع سفال‌های گونه موسوم به کوباقه
۳۴	شکل سفالینه‌های گونه موسوم به کوباقه
۳۴	کاربردهای سفالینه گونه موسوم به کوباقه
۳۸	طراحی و نقش‌اندازی سفال‌های گونه موسوم به کوباقه

۳۸	۱. روش ریسمان خشک
۳۹	۲. روش گرته برداری

فصل سوم: آثار سفالینه گونه موسوم به کوباچه: مکشوف از بررسی ها و کاوش های باستان شناختی

۴۳	مقدمه
۴۵	بخش اول: دژ حسن صباح در الموت
۴۵	کاوش های باستان شناختی در قلعه الموت
۴۹	کشف سفال های گونه موسوم به کوباچه در دژ الموت
۶۳	بحثی تحلیلی درباره سفال های گونه موسوم به کوباچه در دژ الموت
۶۵	بخش دوم: تپه نرگه در تاکستان
۶۷	کاوش های باستان شناختی در تپه نرگه
۶۸	کشف سفال های گونه موسوم به کوباچه در تپه نرگه
۷۵	بخش سوم: محوطه باستانی خانلوق در شهرستان ری
۷۵	بررسی باستان شناختی نجیر خانلوق
۷۸	کشف سفال های گونه موسوم به کوباچه در خانلوق
۸۵	بخش چهارم: ربع رشیدی در تبریز
۸۶	کاوش های باستان شناختی در ربع رشیدی
۸۷	کشف سفال های گونه موسوم به کوباچه در ربع رشیدی
۹۸	بخش پنجم: تپه امامزاده بنیس در نزدیکی شبستر
۹۸	کاوش باستان شناختی در تپه امامزاده بنیس
۹۸	کشف سفال های گونه موسوم به کوباچه در تپه امامزاده بنیس
۱۰۰	بخش ششم: مجموعه شیخ صفی الدین اردبیلی
۱۰۰	کاوش های مجموعه شیخ صفی
۱۰۰	کشف سفالینه گونه موسوم به کوباچه در مجموعه شیخ صفی
۱۰۵	بخش هفتم: خانه آیت الله مروج (خلیل زاده) در اردبیل
۱۰۵	کاوش در خانه آیت الله مروج و کشف سفالینه گونه موسوم به کوباچه
۱۰۷	بخش هشتم: شهر تاریخی گسکر (هفت دغان) در استان گیلان
۱۰۸	کشف سفال های گونه موسوم به کوباچه در شهر تاریخی گسکر (هفت دغان)
۱۱۳	بخش نهم: بیستون
۱۱۳	کاوش های کاروان سرای قدیمی در بیستون
۱۱۴	کشف سفالینه گونه موسوم به کوباچه در کاروان سرای قدیمی بیستون

فصل چهارم: آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه: شناسایی شده در مجموعه ها و موزه های داخلی و خارجی

مقدمه

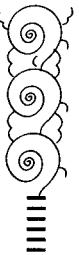
۱۱۹	بخش اول: سفالینه های گونه موسوم به کوباقه: نوع قلم سیاه
۱۲۱	بخش دوم: سفالینه ها و کاشی های گونه موسوم به کوباقه: نوع قلم سبز
۱۷۸	بخش سوم: سفالینه های گونه موسوم به کوباقه: نوع رنگارنگ
۱۹۵	بخش چهارم: کاشی های گونه موسوم به کوباقه: نوع رنگارنگ
۳۸۷	بخش پنجم: سفالینه های گونه موسوم به کوباقه: نوع آبی و سفید
۴۵۴	

فصل پنجم: رابطه آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه با هنرها هم دوره

۵۱۱	ارتباط صنعت و هنر در دوره صفوی
۵۱۲	پیوند نگارگری با سفالگری و کاشیگری در عصر صفوی
۵۱۲	مقایسه نقوش سفال ها با دیگر آثار هنری
۵۲۶	ارتباط با سفالینه ها و کاشی های ایزنیک
۵۲۶	پیشینه و روند تأثیر سفالگری و کاشیگری ایران در آناتولی در دوران اسلامی
۵۳۰	چینی لی کوشک
۵۳۸	چرایی و چگونگی تأثیر آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه بر آثار ایزنیک

فصل ششم: آزمایش های سنگ نگاری

۵۰۱	چالش های تعیین خاستگاه سفال های دوران اسلامی
۵۰۳	شناسایی برخی مراکز تولید
۵۰۳	آزمایش سنگ نگاری
۵۰۳	N1 نمونه
۵۰۴	N2 نمونه
۵۰۴	N3 نمونه
۵۰۴	N4 نمونه
۵۰۴	A5 نمونه
۵۰۵	A6 نمونه
۵۰۵	A7 نمونه
۵۰۵	A8 نمونه
۵۰۶	A9 نمونه
۵۰۶	B10 نمونه

۵۵۶	نمونه
۵۵۷	نمونه
۵۵۷	نمونه
۵۵۸	نمونه
۵۵۸	نمونه
۵۵۸	بررسی آزمایش‌ها

تحلیل و نتیجه‌گیری

۵۶۷	تحلیل و نتیجه‌گیری
۵۷۶	ایران؛ خاستگاه آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه
۵۷۶	۱. اجماع نظر پژوهشگران
۵۷۶	۲. کشف نمونه‌های متعدد در مناطق مختلف ایران در مطالعات میدانی باستان‌شناسی
۵۷۶	۳. وجود کتبه‌های فارسی، به ویژه خط نستعلیق روی بسیاری از سفالینه‌ها
۵۷۸	۴. نتایج آزمایش‌های سنگ‌نگاری
۵۷۸	۵. شیوه ساخت و پرداخت
۵۷۸	مراکز تولید و توزیع سفال‌های گونه موسوم به کوباقه
۵۷۹	اهمیت و ضرورت بررسی آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه
۵۸۰	انواع آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه
۵۸۰	شکل و کاربرد آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه
۵۸۱	کارگاه‌ها و مراکز تولید آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه
۵۸۱	۱. گروه آغازین: نیشابور، مشهد - کوباقه
۵۸۱	۲. گروه متقدم: تبریز - کوباقه
۵۸۱	۳. گروه میانی: قزوین - کوباقه
۵۸۱	۴. گروه متاخر: اصفهان - کوباقه
۵۸۲	۵. گروه پس امتأخر: اصفهان - کوباقه
۵۸۲	انواع سفال‌های گونه موسوم به کوباقه با توجه به دوره و شیوه‌های تولید و تزیین
۵۸۷	جاگاه سفالینه گونه موسوم به کوباقه در مبادرات بازرگانی و تبلیغ آرمان‌های حکومتی صفویان
۵۹۴	بررسی و تحلیل نقش مایه‌های آثار سفالین گونه موسوم به کوباقه
۶۱۰	۱. نمودهای فرهنگ ایرانی اسلامی عصر صفوی
۶۱۰	ارائه نقش مایه در داخل شمسه و قاب‌های ترنجی یا محراجی شکل
۶۱۰	چهره نگاری انسانی به شیوه اصفهانی
۶۱۰	۲. تأثیر فرهنگ ایران باستان

۶۱۱.....	نقش مایه برکه آب
۶۱۱.....	پرک یا بته جقه
۶۱۱.....	گل نیلوفر آبی
۶۱۲.....	شواهد دیگری از تأثیر فرهنگ ایران باستان
۶۱۲.....	۲. تأثیر فرهنگ و هنر چین
۶۱۲.....	نقش بین و یانگ
۶۱۵.....	طرح های ختایی
۶۱۵.....	ابرهای پراکنده
۶۱۵.....	تصویر انسان با چهره مغولی
۶۱۵.....	نمادهای ظروف چینی کراک
۶۱۵.....	نقش مایه های جیاجینگ و خطوط افقی شبه خط چینی
۶۱۵.....	طرح های پولکی و فلس گونه
۶۱۷.....	۴. تأثیر هنر سیحی و اروپایی
۶۱۷.....	تصویر حضرت مریم (س) و عیسی (ع)
۶۱۷.....	کلاه اروپایی
یازده.....	تجلى جهان گرایی و ارتباط سفال گونه موسوم به کوباقه با هنر شرق و غرب عالم
۶۱۷.....	فرجام سفالینه گونه موسوم به کوباقه
۶۱۸.....	استمرار تولید سفال گونه موسوم به کوباقه در عصر حاضر
۶۲۰.....	پیشنهادی برای تکمیل مطالعات
۶۳۱.....	
۶۳۳.....	كتابنامه
۶۴۷.....	واژه نامه ها
۶۴۹.....	فرهنگ برخی از واژگان مرتبط
۶۵۱.....	واژه نامه فارسی - لاتین
۶۶۱.....	واژه نامه لاتین - فارسی
۶۷۱.....	واژه نامه انگلیسی - انگلیسی
۶۷۵.....	نمايه

فهرست ارجاعات

(اسناد، نمودارها، طرح‌ها، جدول‌ها، نقشه‌ها، تصاویر)

جدول ۲. سفالینه‌های موزخ گونه موسوم به کوباچه ۵۶۹	سندا. فرمان مورخ ۱۱۲۰ق شاه سلطان حسین درباره آزادی بازگانی فرانسویان، موجود در بایگانی وزارت امور خارجه فرانسه ۷
جدول ۳. سفالینه‌های کتیبه دار گونه موسوم به کوباچه ۵۷۱	سنبد. فرمان مورخ ۱۱۱۱ق شاه سلطان حسین درباره آزادی ارمنیان و عیسیویان برخی از مناطق از جمله کپچی، درباره تعمیر مجدد معابد و نیز دفن امواتشان، از طومار فرمان‌های متعلق به آقای مفخم ۲۷
جدول ۴. طرح‌لبه‌های نمونه‌های متعددی از ظروف سفالین گونه موسوم به کوباچه (اعم از نوع قلم‌سیاه، نوع قلم‌سبز، نوع زنگارنگ و نوع آبی وسفید) ۵۹۵	
نقشه ۱. منطقه قفقاز ۱۸	نمودار ۱. نمودار درصد تعداد قطعات یافت شده سفالینه‌های گونه موسوم به کوباچه در درد الموت ۶۳
نقشه ۲. کوباچه ۲۰	نمودار ۲. نمودار تعداد قطعات یافت شده سفالینه‌های گونه موسوم به کوباچه در درد الموت ۶۴
نقشه ۳. نژادهای قفقاز ۲۲	
نقشه ۴. مرز ایران و روسیه تزاری در قفقاز پیش از پیمان نامه گلستان ۲۶	
نقشه ۵. پراکنش (مراکز تولید و کشف) سفال گونه موسوم به کوباچه در ایران عصر صفوی ۳۱	طرح ۱. تکه‌ای از ظرف سفالین لعاب دار با نقش قرص خورشید، فرن عق/۱۲۰م، دمانیسی ۶۵
نقشه ۶. میراث طبیعی و فرهنگی درد الموت ۴۶	طرح ۲. قطعاتی از کف ظروف سفالین گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، مکشوف از خانلق ۸۱
نقشه ۷. شهرستان تاکستان ۶۶	طرح ۳. قطعاتی از بدنه ظروف سفالین گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، مکشوف از خانلق ۸۲
نقشه ۸. موقعیت شهرنرجه در شهرستان تاکستان ۶۷	طرح ۴. قطعاتی از لبه ظروف سفالین گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، مکشوف از خانلق ۸۴
نقشه ۹. موقعیت خانلق ری ۷۶	
نقشه ۱۰. موقعیت ربع رشیدی در شهر تبریز ۸۸	
نقشه ۱۱. تصویرهای ربع رشیدی ۹۰	
نقشه ۱۲. شبسترو برخی روستاهای آن مانند کوزه‌کنان، بنیس و سیس ۹۶	طرح ۵. قطعه‌ای از تک نگاری کاشی کاری دیوار غربی مسجد کبد تبریز ۵۱۳
نقشه ۱۳. شهرستان صومعه سرا به تفکیک بخش و دهستان ۱۰۷	
نقشه ۱۴. جانمایی شهر تاریخی گسکر (در مقیاس $\frac{1}{25}$) ۱۰۸	
نقشه ۱۵. پراکندگی آثار در دشت بیستون ۱۱۵	
نقشه ۱۶. پلان کوشک چینی لی، استانبول، مقیاس: $\frac{1}{25}$ ۵۳۳	جدول ۱. تعداد قطعات و نمونه‌های سفالین گونه موسوم به کوباچه، مکشوف در درد الموت ۶۳

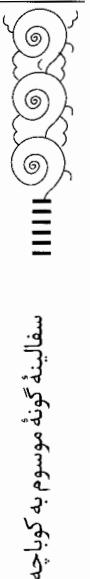
سازمان
بهره‌برداری
میراث فرهنگی
جمهوری اسلامی ایران

چهارده

- نقشهٔ ۱۷. کوشک چینی لی، استانبول، مقیاس: $\frac{1}{50}$ ، ۱. آبریزگاه‌ها،
۵۳۲. پلکان به طبقهٔ بالا، ۳. ایوان‌ها، ۴. کاشانه‌های شاهانه،
۵۲۹.
- تصویر ۱. بشقاب سفالین، گونهٔ آبی و سفید، دارای کتبیهٔ نستعلیق،
نیشابور، ۱۰۲۹ق، مرکز فرهنگی خاورمیانه در ژاپن، توکیو ۱۳.
- تصویر ۲. طرف سفالین دهانه‌گشاد (نمکدان)، گونهٔ آبی و سفید،
دارای کتبیهٔ نستعلیق، ۱۰۳۷ق، موزهٔ استانلیخ در برلین ۱۳.
- تصویر ۳. کاسهٔ سفالین، نوع مشهور به گمبرون، موزهٔ اشمولین ۱۴.
- تصویر ۴. پارچ سفالین، نوع مشهور به گمبرون، موزهٔ اشمولین ۱۵.
- تصویر ۵. سنگ‌نگاره با نقش سوارکار، کوباجه، قرن ۶ق / ۱۲م ۲۴.
- تصویر ۶. سنگ‌نگاره با نقش حیوان، کوباجه، قرن ۶ق / ۱۲م ۲۴.
- تصویر ۷. کاشی نقش‌اندازی شده به شیوهٔ ریسمان خشک، اصفهان،
نیمهٔ دوم قرن ۱۱ق، موزهٔ بریتانیا ۳۵.
- تصویر ۸. قاب کاشی، نقش‌اندازی شده به شیوهٔ ریسمان خشک،
متعلق به کاخی در اصفهان، دورهٔ صفوی، موزهٔ متropolitn ۳۶.
- تصویر ۹. دو قطعه کاشی نقش‌اندازی شده به شیوهٔ ریسمان خشک،
قویه، اوخر قرن ۸ق / ۱۴م، موزهٔ متropolitn ۳۷.
- تصویر ۱۰. کوه به شکل شترزانزده و گردن بر زمین نهاده که قلعهٔ
الموت بر آن بنای شده است. ۴۴.
- تصویر ۱۱. قلعه و پایگاه میراث فرهنگی الموت ۴۸.
- تصویر ۱۲. قطعه‌ای از یک طرف سفالین چینی آبی و سفید وارداتی،
قلعهٔ الموت، دورهٔ امپراتوری چنگ خوا، قرن ۱۰ق / ۱۶م ۴۹.
- تصویر ۱۳. قطعه‌ای سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع قلم سیاه،
قلعهٔ الموت، اوخر قرن ۹ق ۵۰.
- تصویر ۱۴. بشقاب سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع قلم سیاه،
قلعهٔ الموت، اوخر قرن ۹ق ۵۱.
- تصویر ۱۵. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۵۲.
- تصویر ۱۶. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۵۳.
- تصویر ۱۷. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۵۵.
- تصویر ۱۸. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۵۶.
- تصویر ۱۹. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۵۷.

- تصویر ۲۰. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۵۸.
- تصویر ۲۱. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۵۹.
- تصویر ۲۲. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۶۰.
- تصویر ۲۳. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۶۱.
- تصویر ۲۴. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، قلعهٔ الموت، قرن ۱۰ق ۶۲.
- تصویر ۲۵. قطعاتی از چند بشقاب سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه،
نوع قلم سیاه، تپهٔ نرگ، قرن ۹ یا ۱۰ق ۶۹.
- تصویر ۲۶. قطعات سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع قلم سیاه، تپهٔ
زرگ، قرن ۹ یا ۱۰ق ۷۰.
- تصویر ۲۷. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، تپهٔ نرگ، قرن ۱۰ق ۷۱.
- تصویر ۲۸. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، تپهٔ نرگ، قرن ۱۰ق ۷۲.
- تصویر ۲۹. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، تپهٔ نرگ، قرن ۱۰ق ۷۳.
- تصویر ۳۰. قطعاتی از ظروف سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع
زنگارنگ، تپهٔ نرگ، قرن ۱۰ق ۷۴.
- تصویر ۳۱. قطعات سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع قلم سیاه،
خانلر ری، قرن ۹ق ۷۹.
- تصویر ۳۲. قطعات سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع قلم سیاه،
خانلر ری، قرن ۹ق ۸۰.
- تصویر ۳۳. قطعات سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع زنگارنگ،
خانلر ری، قرن ۱۰ق ۸۳.
- تصویر ۳۴. محوطهٔ ربع رشیدی ۸۵.
- تصویر ۳۵. محوطهٔ ربع رشیدی ۸۶.
- تصویر ۳۶. قطعات سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع قلم سیاه،
ربع رشیدی، اوخر قرن ۹ق ۹۲.
- تصویر ۳۷. قطعهٔ سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع قلم سبز، ربع
رشیدی، اوخر قرن ۹ق ۹۳.
- تصویر ۳۸. بشقاب سفالین، گونهٔ موسوم به کوباجه، نوع زنگارنگ،
ربع رشیدی، قرن ۱۰ق ۹۴.

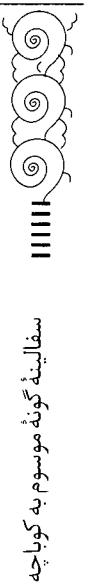
- تصویر ۵۷. پارچ سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً نیشابور، موزه سلطنتی اسکاتلندر ۱۳۶
- تصویر ۵۸. کوزه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران یا آسیای مرکزی، اوخرقرن ۹ یا اوایل قرن ۱۰ق، موزه هنر لس آنجلس ۱۳۷
- تصویر ۵۹. کوزه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران یا آسیای مرکزی، اوخرقرن ۹ یا اوایل قرن ۱۰ق، موزه هنر لس آنجلس ۱۳۸
- تصویر ۶۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، نیشابور (براساس نتایج آزمایش سنگ نگاری)، ۸۸۵ق، گالری هنری والترز در بالتیمور ۱۴۰
- تصویر ۶۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، مشهد یا نیشابور، اوایل قرن ۱۰ق، موزه طارق رجب ۱۴۱
- تصویر ۶۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۱۴۲
- تصویر ۶۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، نیشابور یا مشهد، اوخرقرن ۱۰ق، موزه طارق رجب ۱۴۳
- تصویر ۶۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، شمال غرب ایران، قرن ۹ق، مجموعه بارلو ۱۴۴
- تصویر ۶۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، مجموعه کی بر ۱۴۵
- تصویر ۶۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، مجموعه ویگنا در پاریس ۱۴۶
- تصویر ۶۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، قرن ۱۰ یا قرن ۱۱ق، مجموعه فریروساکلر ۱۴۷
- تصویر ۶۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۱۴۸
- تصویر ۶۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه قلعه سلطنتی واول در کراکو در لهستان ۱۴۹
- تصویر ۷۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، نیمه دوم قرن ۱۰ق، موزه ملی سفال، شهرسرو در فرانسه ۱۵۰
- تصویر ۷۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز، حدود ۱۰-۱۱ق، موزه ملی کویت ۱۵۲
- تصویر ۷۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، اوخرقرن ۱۰ق، موزه لور ۱۵۳
- تصویر ۳۹. قطعات سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، تپه امامزاده بنیس، اوخرقرن ۹ق ۹۹
- تصویر ۴۰. قطعه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، مجموعه شیخ صفی، دوره صفوی ۱۰۱
- تصویر ۴۱. کاشی مدور، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، مجموعه شیخ صفی، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه ملی ایران ۱۰۲
- تصویر ۴۲. کاشی مدور، نقاشی شده زیرلعادب، مجموعه شیخ صفی، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه ملی ایران ۱۰۳
- تصویر ۴۳. کاشی مدور، نقاشی شده زیرلعادب، مجموعه شیخ صفی، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه ملی ایران ۱۰۴
- تصویر ۴۴. قطعه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، آیت الله مروج (خلیلزاده)، اردبیل، اوخرقرن ۹ یا اوایل قرن ۱۰ق ۱۰۵
- تصویر ۴۵. مناره آجری، گسکر، دوره سلجوقی ۱۰۹
- تصویر ۴۶. قطعات سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، گسکر (هفت دغنان)، قرن ۱۰ یا ۱۱ق ۱۱۱
- تصویر ۴۷. دودیوار کاشی کاری شده با کاشی های گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، گسکر (هفت دغنان)، قرن ۱۰ یا ۱۱ق ۱۱۲
- تصویر ۴۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً نیشابور، ق/۱۴۶۸م، موزه هنر شرقی رم ۱۲۲
- تصویر ۴۹. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، خانه، احتمالاً نیشابور، نیمه دوم قرن ۹ق، موزه طارق رجب ۱۲۴
- تصویر ۵۰. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز، نیمه دوم قرن ۹ق، موزه متروپولیتن ۱۲۶
- تصویر ۵۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، نیشابور، نیمه دوم قرن ۹ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۱۲۷
- تصویر ۵۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز، نیمه دوم قرن ۹ق، موزه متروپولیتن ۱۲۹
- تصویر ۵۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً نیشابور، نیمه دوم قرن ۹ق، موزه هنر آسیایی سان فرانسیسکو ۱۳۱
- تصویر ۵۴. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً نیشابور، قرن ۹ق، موزه لور ۱۳۳
- تصویر ۵۵. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً نیشابور، قرن ۹ق، مجموعه دیوید در دانمارک ۱۳۴
- تصویر ۵۶. پارچ سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً اوخرقرن ۹ق، مجموعه فریروساکلر ۱۳۵

شانزده

- تصویر ۷۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۱۵۴
- تصویر ۷۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، قرن ۱۰ ق، موزه کلیولند ۱۵۵
- تصویر ۷۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، آذربایجان یاداگستان، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه ملی ورشو ۱۵۶
- تصویر ۷۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، مجموعه فریروساکلر ۱۵۷
- تصویر ۷۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۹ ق، موزه هنردنور در کلرادو ۱۵۸
- تصویر ۷۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۱۵۹
- تصویر ۷۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۱۶۰
- تصویر ۸۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، اوایل قرن ۱۱ ق، موزه ملی وروتسواو در لهستان ۱۶۱
- تصویر ۸۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه سنت لوئیس در امریکا ۱۶۲
- تصویر ۸۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ ق، موزه لور ۱۶۳
- تصویر ۸۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۱۰ ق، مجموعه بارلو ۱۶۴
- تصویر ۸۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، نیمه اول قرن ۱۰ ق، موزه ارمیتاز ۱۶۵
- تصویر ۸۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، وراود و خوارزم، احتمالاً بخارا، قرن ۹ ق، موزه لور ۱۶۶
- تصویر ۸۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، نزدیک به قلم سبز، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه هنرلیس آنجلس ۱۶۷
- تصویر ۸۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، منهد (براساس نتایج آزمایش سنگ‌نگاری)، نیمه دوم قرن ۹ ۱۶۸
- تصویر ۸۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، قرن ۱۱ ق، مجموعه کییر ۱۶۹
- تصویر ۸۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، حدود ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لور ۱۷۰
- تصویر ۹۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز، حدود ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه ملی کویت ۱۷۱
- تصویر ۹۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، موزه ارمیتاز ۱۷۲
- تصویر ۹۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، اوایل قرن ۱۱ ق، مجموعه فریروساکلر ۱۷۳
- تصویر ۹۳. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، تبریز، قرن ۹ ق، موزه لور ۱۷۴
- تصویر ۹۴. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۹ ق، موزه ارمیتاز ۱۷۵
- تصویر ۹۵. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۹ ق، مؤسسه هنری شیکاگو ۱۷۷
- تصویر ۹۶. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۱۷۹
- تصویر ۹۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، شمال غرب ایران، قرن ۹ ق، مجموعه بارلو ۱۸۰
- تصویر ۹۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، اوایل قرن ۱۰ ق، مجموعه کییر ۱۸۱
- تصویر ۹۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، ایران، قرن ۱۰ ق، مجموعه بارلو ۱۸۲
- تصویر ۱۰۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه هنرلیس آنجلس ۱۸۳
- تصویر ۱۰۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، ایران، قرن ۱۰ ق، موزه استاتلیخ در برلین ۱۸۴
- تصویر ۱۰۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، نیمه اول قرن ۱۰ ق، موزه ارمیتاز ۱۸۵
- تصویر ۱۰۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، وراود و خوارزم، احتمالاً بخارا، قرن ۹ ق، موزه لور ۱۸۶
- تصویر ۱۰۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، نیمه اول قرن ۱۰ ق، موزه ویکتوریا و آبرت ۱۸۸
- تصویر ۱۰۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، ایران، قرن ۱۰ ق، گالری هنردانشگاه ییل ۱۸۹
- تصویر ۱۰۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، تبریز، قرن ۹ ق، موزه لور ۱۹۱
- تصویر ۱۰۷. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، اوایل قرن ۱۰ ق، موزه هنرلیس آنجلس ۱۹۲
- تصویر ۱۰۸. کاشی‌های شش‌گوش منتظم، گونه موسوم به کوباچه، نوع قلم سبز، نیمه دوم قرن ۹ ق، موزه بریتانیا و موزه لور ۱۹۴

۱۰۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً تبریز، نیمة دوم قرن ۱۰ یا نیمة اول قرن ۱۱، موزه هنر آسیایی سان فرانسیسیکو ۲۱۶
۱۱۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، موزه شهر سیستان و بلوچستان ۱۹۶
۱۱۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، اصفهان، قرن ۱۰ یا ۱۱، موزه ملی ایران ۱۹۷
۱۱۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً تبریز، حدود ۱۰-۱۱ ق، موزه ملی کویت ۲۰۱
۱۱۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱، موزه لور ۲۰۲
۱۱۴. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً تبریز، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱، موزه فیزویلیام ۲۰۳
۱۱۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۱، موزه اشمولین ۲۰۴
۱۱۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱، موزه لور ۲۰۵
۱۱۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً ساوه، قرن ۱۰ ق، موزه ملی ایران ۲۰۷
۱۱۸. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً ساوه، قرن ۱۰ ق، موزه ملی ایران ۲۰۸
۱۱۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لور ۲۰۹
۱۲۰. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً ساوه، قرن ۱۱ ق، موزه کلیولند ۲۱۱
۱۲۱. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، اوایل قرن ۱۱ ق، موزه بروکلین ۲۱۲
۱۲۲. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه بروکلین ۲۱۳
۱۲۳. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۹ یا ۱۰ ق، موزه لور ۲۱۴
۱۲۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۹ یا ۱۰ ق، موزه لور ۲۱۵
۱۲۵. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۹ یا ۱۰ ق، موزه لور ۲۱۶
۱۲۶. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمة اول قرن ۱۱ ق، موزه هنر ایران ۲۱۷
۱۲۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متropolitn ۲۱۸
۱۲۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۲ یا ۱۳ ق، موزه مقدم ۲۱۹
۱۲۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لور ۲۲۰
۱۳۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، قرن ۱۱ ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۲۲۱
۱۳۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً آذربایجان، اوایل قرن ۱۱ ق، موزه ملی ورشو ۲۲۲
۱۳۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متropolitn ۲۲۳
۱۳۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه لور ۲۲۴
۱۳۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً تبریز، نیمة دوم قرن ۱۰ یا نیمة اول قرن ۱۱ ق، موزه هنر اسکاتلند ۲۲۵
۱۳۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، احتمالاً آذربایجان، قرن ۱۰ ق، موزه ملی اسکاتلند ۲۲۶
۱۳۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، اوایل قرن ۱۱ ق، گالری هنری فریر ۲۲۷
۱۳۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، اوایل قرن ۱۱ ق، موزه بروکلین ۲۲۸
۱۳۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، کرمان، قرن ۱۱ ق، موزه متropolitn ۲۲۹
۱۳۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متropolitn ۲۳۰
۱۴۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، اصفهان، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه ملی ایران ۲۳۱
۱۴۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، اصفهان، قرن ۱۱ ق، موزه هنر شرقی رم ۲۳۲
۱۴۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ ق، موزه لور ۲۳۳
۱۴۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه لور ۲۳۴
۱۴۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، اصفهان، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه ملی ایران ۲۳۵
۱۴۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، اصفهان، قرن ۱۱ ق، موزه لور ۲۳۶
۱۴۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ ق، موزه لور ۲۳۷
۱۴۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه لور ۲۳۸

هجدہ

- تصویر ۱۶۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه لوور ۲۵۷
- تصویر ۱۶۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه لوور ۲۵۸
- تصویر ۱۶۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۵۹
- تصویر ۱۶۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۶۰
- تصویر ۱۶۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه بروکلین ۲۶۱
- تصویر ۱۶۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه لوور ۲۶۲
- تصویر ۱۶۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۶۳
- تصویر ۱۶۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۶۴
- تصویر ۱۶۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۶۵
- تصویر ۱۷۰. جام سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ ق، مجموعه بارلو ۲۶۶
- تصویر ۱۷۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ یا ۱۲ ق، موزه متروپولیتن ۲۶۷
- تصویر ۱۷۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ ق، مجموعه بارلو ۲۶۸
- تصویر ۱۷۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ یا ۱۲ ق، موزه ارمیتاژ ۲۶۹
- تصویر ۱۷۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لوور ۲۷۰
- تصویر ۱۷۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ ق، مجموعه بارلو ۲۷۱
- تصویر ۱۷۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لوور ۲۷۲
- تصویر ۱۷۷. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمة اول قرن ۱۱ ق، موزه ویکتوریا و آبرت ۲۷۳
- تصویر ۱۷۸. گلدان سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لوور ۲۷۴
- تصویر ۱۴۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۳۹
- تصویر ۱۴۵. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، احتمالاً تبریز، نیمة دوم قرن ۱۰ یا نیمة اول قرن ۱۱ ق، موزه هنر آسیایی سان فرانسیسکو ۲۴۰
- تصویر ۱۴۶. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه رضا عباسی ۲۴۱
- تصویر ۱۴۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۴۲
- تصویر ۱۴۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لوور ۲۴۳
- تصویر ۱۴۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۴۴
- تصویر ۱۵۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، بیرونی، قرن ۱۲ ق، موزه ملی ایران ۲۴۵
- تصویر ۱۵۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه رضا عباسی ۲۴۶
- تصویر ۱۵۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوایل قرن ۱۱ ق، موزه بروکلین ۲۴۷
- تصویر ۱۵۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۴۸
- تصویر ۱۵۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه طارق رجب ۲۵۰
- تصویر ۱۵۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۵۱
- تصویر ۱۵۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه متروپولیتن ۲۵۲
- تصویر ۱۵۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه لوور ۲۵۳
- تصویر ۱۵۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه لوور ۲۵۴
- تصویر ۱۵۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ ق، موزه اشمولین ۲۵۵
- تصویر ۱۶۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، اوخرقرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، مجموعه کی بر ۲۵۶

- تصویر ۱۷۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱، موزه لوور ۲۹۵
- تصویر ۱۸۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، حدود ۱۵۰۰ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۲۹۶
- تصویر ۱۸۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ق، موزه لوور ۲۹۷
- تصویر ۱۸۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۲۹۸
- تصویر ۱۸۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۲۹۹
- تصویر ۱۸۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه ارمیتاژ ۳۰۰
- تصویر ۱۸۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۰ق، موزه هنرهای زیبای بستون ۳۰۱
- تصویر ۱۸۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۳۰۲
- تصویر ۱۸۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه ارمیتاژ ۳۰۳
- تصویر ۱۸۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، مجموعه کی بر ۳۰۴
- تصویر ۱۸۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۳۰۵
- تصویر ۱۹۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۳۰۶
- تصویر ۱۹۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، اوخر قرن ۱۰ق، موزه متروپولیتن ۳۰۷
- تصویر ۱۹۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمة اول قرن ۱۱، موزه ویکتوریا و آلبرت ۳۰۸
- تصویر ۱۹۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۳۰۹
- تصویر ۱۹۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۳۱۰
- تصویر ۱۹۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوایل قرن ۱۱ق، موزه هنر اسلامی قطر ۳۱۱
- تصویر ۱۹۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه استاتلیخ در برلین ۳۱۲
- تصویر ۱۹۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، آسیایی سان فرانسیسکو ۳۱۳
- تصویر ۱۹۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه لوور ۲۷۵
- تصویر ۱۹۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۲۷۶
- تصویر ۲۰۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۲۷۷
- تصویر ۲۰۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۲۷۸
- تصویر ۲۰۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه ملی کوت ۲۷۹
- تصویر ۲۰۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه ملی ایران ۲۸۰
- تصویر ۲۰۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، مجموعه کی بر ۲۸۱
- تصویر ۲۰۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۲۸۲
- تصویر ۲۰۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لوور ۲۸۳
- تصویر ۲۰۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، مجموعه فریروساکلر ۲۸۴
- تصویر ۲۰۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۲۸۵
- تصویر ۲۰۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لوور ۲۸۶
- تصویر ۲۱۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۲۸۷
- تصویر ۲۱۱. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۲۸۸
- تصویر ۲۱۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ق، مجموعه بارلو ۲۸۹
- تصویر ۲۱۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۲۹۰
- تصویر ۲۱۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۲۹۱
- تصویر ۲۱۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، احتمالاً تبریز، نیمة دوم قرن ۱۰ یا نیمة اول قرن ۱۱، موزه هنر آسیایی سان فرانسیسکو ۲۹۲
- تصویر ۲۱۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباچه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه لوور ۲۹۳

تصویر ۲۳۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
شمال غرب ایران، قرن ۱۱ق، مجموعه بارلو ۳۳۶	ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۳۱۴
تصویر ۲۳۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۳۳۷	تصویر ۲۱۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
احتمالاً اصفهان، قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آبرت ۳۱۵
تصویر ۲۳۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
احتمالاً تبریز، نیمه دوم قرن ۱۰ یا نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه هنر
آسیایی سان فرانسیسکو ۳۳۸	تصویر ۲۱۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
کرمان، ۱۰۸۸ق، موزه بریتانیا ۳۱۶
تصویر ۲۳۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۳۳۹	تصویر ۲۱۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۳۱۸
تصویر ۲۳۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه لور ۳۴۰	تصویر ۲۱۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
شمال غرب ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه بریتانیا ۳۱۹
تصویر ۲۳۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
احتمالاً ایران، احتمالاً قرن ۱۱ق، موزه فیتزولیام ۳۴۱	تصویر ۲۱۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۳۲۰
تصویر ۲۳۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
شمال غرب ایران، قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آبرت ۳۴۲	تصویر ۲۲۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
احتمالاً اصفهان، قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آبرت ۳۲۱
تصویر ۲۳۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه لور ۳۴۳	تصویر ۲۲۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۱ق، موزه هنرلس آنجلس ۳۲۲
تصویر ۲۴۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۰ق، موزه متروپولیتن ۳۴۴	تصویر ۲۲۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۱ق، موزه بروکلین ۳۲۴
تصویر ۲۴۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
احتمالاً تبریز، نیمه دوم قرن ۱۰ یا نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه هنر
آسیایی سان فرانسیسکو ۳۴۵	تصویر ۲۲۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه لور ۳۲۴
تصویر ۲۴۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، اوخر قرن ۱۰ق، موزه متروپولیتن ۳۴۶	تصویر ۲۲۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
نیشابور یا شمال ایران، قرن ۱۰ق، موزه ملی ایران ۳۲۷
تصویر ۲۴۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، اوخر قرن ۱۰ق، موزه ملی سفال، شهرسرو فرانسه ۳۴۷	تصویر ۲۲۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، دوره صفوی، موزه کلیولند ۳۲۸
تصویر ۲۴۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
کرمان، ۱۰۸۴ق، مجموعه دیوید در دانمارک ۳۴۸	تصویر ۲۲۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۱ق، در مالکیت طباق ۳۲۹
تصویر ۲۴۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن ۳۴۹	تصویر ۲۲۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
احتمالاً تبریز، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، مجموعه های رتجیلد
وینی ۳۲۱
تصویر ۲۴۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، قرن ۱۱ق، موزه هنرلس آنجلس ۳۵۰	تصویر ۲۲۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه لور ۳۲۲
تصویر ۲۴۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۰ق، در مالکیت باختیتیس ۳۵۲	تصویر ۲۲۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه لور ۳۲۳
تصویر ۲۴۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۱ق، مجموعه ساکلر ۳۵۳	تصویر ۲۳۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه لور ۳۲۴
	تصویر ۲۳۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبایچه، نوع رنگارنگ،
قرن ۱۱ق، در مالکیت کلکیان ۳۲۵

تصویر ۲۴۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، قبل از مالکیت طباق بوده است	۳۵۴
تصویر ۲۵۰. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، نیمه قرن ۱۰ق، موزه ویکتوریا و آلبرت	۳۵۵
تصویر ۲۵۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور	۳۵۶
تصویر ۲۵۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ق، مجموعه بارلو	۳۵۷
تصویر ۲۵۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن	۳۵۸
تصویر ۲۵۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه لور	۳۵۹
تصویر ۲۵۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ق، موزه لور	۳۶۰
تصویر ۲۵۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، قرن ۱۱ق، موزه هنری آنجلس	۳۶۱
تصویر ۲۵۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن	۳۶۲
تصویر ۲۵۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه دفینه	۳۶۳
تصویر ۲۵۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ق، مجموعه‌ای خصوصی در پاریس	۳۶۵
تصویر ۲۶۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، حدود ۱۰-۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت	۳۶۶
تصویر ۲۶۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه لور	۳۶۷
تصویر ۲۶۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، اوایل قرن ۱۱ق، در مالکیت طباق	۳۶۹
تصویر ۲۶۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، اوایل قرن ۱۱ق، موزه هنری سین سیناتی	۳۷۰
تصویر ۲۶۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، مجموعه‌ای خصوصی در یونان	۳۷۱
تصویر ۲۶۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه هنرهاوارد	۳۷۲
تصویر ۲۶۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۱ق، موزه هنر شرقی م	۳۷۳
تصویر ۲۶۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ق، موزه لور	۳۷۴
تصویر ۲۶۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، مجموعه آخاخان	۳۷۵
تصویر ۲۶۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، اوایل قرن ۱۱ق، موزه اشمولین	۳۷۶
تصویر ۲۷۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه دفینه	۳۷۷
تصویر ۲۷۱. کف بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه اشمولین	۳۷۸
تصویر ۲۷۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً تبریز، نیمة دوم قرن ۱۰ یا نیمة اول قرن ۱۱ق، موزه هنر آسیایی سان فرانسیسکو	۳۷۹
تصویر ۲۷۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، حدود قرن ۱۰ق، موزه مونترال	۳۸۰
تصویر ۲۷۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، اصفهان، نیمة اول قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت	۳۸۱
تصویر ۲۷۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، بیست و یک	
تصویر ۲۷۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً قمشه (شهرضا) از توابع اصفهان، نیمة اول قرن ۱۱ق، موزه متropolitain	
تصویر ۲۷۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، اوایل قرن ۱۱ق، موزه بروکلین	۳۸۶
تصویر ۲۷۸. پانزده کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه مقدم	۳۸۸
تصویر ۲۷۹. کاشی مریع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، اوایل قرن ۱۱ق، گالری هنری یادمان (Memorial Art Gallery) در نیویورک	۳۸۹
تصویر ۲۸۰. کاشی مریع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، اوایل قرن ۱۱ق، مجموعه کیر	۳۹۰
تصویر ۲۸۱. مجموعه‌ای از هفت کاشی شش ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، حدود ۹۶۲-۹۷۲ق، موزه ویکتوریا و آلبرت	۳۹۲
تصویر ۲۸۲. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ق، موزه متروپولیتن	۳۹۳

بیست و نهم
گونه موسوم به زنگارنگ

بیست و دو

- تصویر ۲۸۳. کاشی مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۱۲
- تصویر ۲۸۴. کاشی مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۱۳
- تصویر ۲۸۵. کاشی چهارگوش نزدیک به مربع، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۱۴
- تصویر ۲۸۶. کاشی مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۱۵
- تصویر ۲۸۷. کاشی مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۱۶
- تصویر ۲۸۸. کاشی مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۱۷
- تصویر ۲۸۹. کاشی شش ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۴۱۸
- تصویر ۲۹۰. کاشی شش ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۴۱۹
- تصویر ۲۹۱. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، قرن ۱۱ق، موزه مقدم ۴۲۰
- تصویر ۲۹۲. کاشی خشته، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه مقدم ۴۲۱
- تصویر ۲۹۳. پنج کاشی مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ق، موزه هنرلس آنجلس ۴۲۲
- تصویر ۲۹۴. کاشی تقریباً مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، مجموعه کییر ۴۲۴
- تصویر ۲۹۵. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، تبریز، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، مجموعه سرازنست دبهام ۴۲۵
- تصویر ۲۹۶. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، تبریز، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، مجموعه سرازنست دبهام ۴۲۶
- تصویر ۲۹۷. کاشی شش ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۴۲۷
- تصویر ۲۹۸. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم ۴۲۸
- تصویر ۲۹۹. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه مقدم ۴۲۹
- تصویر ۳۰۰. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۳۰
- تصویر ۳۰۱. کاشی چهارگوش نزدیک به مربع، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۳۱
- تصویر ۳۰۲. کاشی چهارگوش نزدیک به مربع، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۳۲
- تصویر ۳۰۳. کاشی چهارگوش نزدیک به مربع، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۳۳
- تصویر ۳۰۴. کاشی چهارگوش نزدیک به مربع، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۳۴
- تصویر ۳۰۵. کاشی چهارگوش نزدیک به مربع، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۳۵
- تصویر ۳۰۶. کاشی شش ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۴۳۶
- تصویر ۳۰۷. کاشی شش ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۴۳۷
- تصویر ۳۰۸. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، قرن ۱۱ق، موزه لور ۴۳۸
- تصویر ۳۰۹. کاشی خشته، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه مقدم ۴۳۹
- تصویر ۳۱۰. دو کاشی هشت گوش، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ق ۴۴۰
- تصویر ۳۱۱. کاشی چهارگوش، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه مقدم ۴۴۱
- تصویر ۳۱۲. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، تبریز، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، مجموعه سرازنست دبهام ۴۴۲
- تصویر ۳۱۳. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، تبریز، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، مجموعه سرازنست دبهام ۴۴۳
- تصویر ۳۱۴. کاشی شش ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آلبرت ۴۴۴
- تصویر ۳۱۵. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم ۴۴۵
- تصویر ۳۱۶. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم ۴۴۶
- تصویر ۳۱۷. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، گالری آناویان ۴۴۷

ایران، قرن ۱۰ق، مجموعه کی بر تصویر ۳۲۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه لوور	۴۵۸	رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم تصویر ۳۱۸. کاشی تقریباً مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم	۴۳۰
تصویر ۳۳۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه لوور	۴۵۹	رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم تصویر ۳۲۰. کاشی هشت ضلعی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم	۴۳۱
تصویر ۳۳۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه لوور	۴۶۰	رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم تصویر ۳۲۱. کاشی تقریباً مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم	۴۳۲
تصویر ۳۳۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۱ق، مجموعه کی بر	۴۶۱	رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم تصویر ۳۲۲. قاب کاشی چهارگوش مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع	۴۳۳
تصویر ۳۳۸. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ق، موزه لوور	۴۶۲	کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱، موزه بریتانیا	۴۳۴
تصویر ۳۳۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۹ق، موزه لوور	۴۶۳	تصویر ۳۲۳. کاشی تقریباً مربع شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق	۴۳۵
تصویر ۳۴۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ق، مجموعه کی بر	۴۶۴	رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم تصویر ۳۲۴. کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع	۴۳۶
تصویر ۳۴۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، احتمالاً نیشابور، قرن ۹ق، مجموعه فریروساکلر	۴۶۶	رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بریتانیا	۴۳۷
تصویر ۳۴۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ق، مجموعه کی بر	۴۶۷	تصویر ۳۲۵. کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم	۴۳۸
تصویر ۳۴۳. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، احتمالاً نیشابور، قرن ۱۰ق، موزه هنرلس آنجلس	۴۶۸	رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بریتانیا	۴۳۹
تصویر ۳۴۴. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، تبریز، اوایل قرن ۱۰ق، موزه لوور	۴۶۹	تصویر ۳۲۶. کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، قرن ۱۱ق، موزه مقدم	۴۴۰
تصویر ۳۴۵. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۹ق، موزه پولیت	۴۷۰	رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بریتانیا	۴۴۱
تصویر ۳۴۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۹ق، موزه ویکتوریا	۴۷۱	تصویر ۳۲۷. کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بریتانیا	۴۴۲
تصویر ۳۴۷. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، احتمالاً تبریز، اوایل قرن ۱۰ق، موزه بریتانیا	۴۷۲	تصویر ۳۲۸. کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، ایران، قرن ۱۱ق، موزه بریتانیا	۴۴۳
تصویر ۳۴۸. ابریق سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، احتمالاً تبریز، اوخر قرن ۱۰ق، مجموعه کی بر	۴۷۳	تصویر ۳۲۹. کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آبرت	۴۴۴
تصویر ۳۴۹. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ق، موزه ارمیتاژ	۴۷۴	تصویر ۳۳۰. کاشی مستطیل شکل، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، نیمه اول قرن ۱۱ق، موزه ویکتوریا و آبرت	۴۴۵
تصویر ۳۵۰. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ق، مجموعه کی بر	۴۷۵	تصویر ۳۳۱. قابی متتشکل از حدود سی قطعه و خشت کاشی، گونه موسوم به کوباقه، نوع رنگارنگ، احتمالاً اصفهان، حدود ۱۰۱۰-۱۰۳۵ق، موزه ویکتوریا و آبرت	۴۴۶
تصویر ۳۵۱. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ق، موزه ویکتوریا و آبرت	۴۷۶	تصویر ۳۳۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، احتمالاً نیشابور، احتمالاً قرن ۹ق، موزه ملی ایران	۴۴۷
تصویر ۳۵۲. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید، ایران، قرن ۱۰ق، موزه ویکتوریا و آبرت	۴۷۷	تصویر ۳۳۳. کاسه سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع آبی و سفید،	۴۴۸

۴۹۷	سفید، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لور	ایران، قرن ۱۰ ق، مجموعه کی بر	
تصویر ۳۷۶	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۵۲	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۴۹۸	سفید، ایران، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه لور	تصویر ۳۵۳	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۷	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۵۴	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۴۹۹	سفید، ایران، قرن ۱۰ ق، مجموعه کی بر	تصویر ۳۵۵	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۸	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۵۶	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۰۰	سفید، ایران، قرن ۹ یا اوایل قرن ۱۰ ق، موزه لور	تصویر ۳۵۷	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۹	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۵۸	کاسه سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و سفید،
۵۰۱	سفید، ایران، قرن ۹ ق، موزه امیتاز	تصویر ۳۵۹	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۰	کف بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۶۰	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و سفید،
۵۰۲	سفید، احتمالاً تبریز، قرن ۱۰ یا ۱۱ ق، موزه ملی ورشو	تصویر ۳۶۱	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۵	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۶۲	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۰۳	سفید، شمال غرب ایران، اوایل قرن ۱۱ ق، گالری هنرهای زیبای سن دیه گو	تصویر ۳۶۳	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۶	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۶۴	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۰۴	سفید، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، مجموعه کی بر	تصویر ۳۶۵	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۷	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۶۶	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۰۵	سفید، شمال غرب ایران، قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن	تصویر ۳۶۷	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۸	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و	تصویر ۳۶۸	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۰۶	سفید، ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه ملی کویت	تصویر ۳۶۹	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۷۹	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع زنگارزگ، شمال غرب ایران، اوخر قرن ۱۰ یا اوایل قرن ۱۱ ق، موزه بریتانیا	تصویر ۳۷۰	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۰۸	تصویر ۳۸۰	تصویر ۳۷۱	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۸۱	قالی ابریشمی، احتمالاً کاشان، نیمه دوم قرن ۱۰ ق، موزه متروپولیتن	تصویر ۳۷۲	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۱۴	تصویر ۳۸۲	تصویر ۳۷۳	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۸۲	پارچه مخمل اطلسی زربفت، ایران، نیمه اول قرن ۱۱ ق، موزه هنر و رستر	تصویر ۳۷۴	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۱۵	تصویر ۳۸۳	تصویر ۳۷۵	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۸۳	کاسه سفالین، گونه مینایی، ساوه، سده ۶ یا ۷ ق، مجموعه بازو ای. پاراویچینی	تصویر ۳۷۶	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۱۶	تصویر ۳۸۴	تصویر ۳۷۷	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۸۴	کاسه سفالین، گونه زرین فام، دارای کتیبه ورقم «محمد بن محمد النیشاپوری المقيم بقاشان»، کاشان، سده عق، موزه ویکتوریا و آلبرت	تصویر ۳۷۸	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۱۷	تصویر ۳۸۵	تصویر ۳۷۹	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
تصویر ۳۸۵	داخل جلد نسخه‌ای از خلاصه خمسه نظامی، استنساخ ابراهیم الکاتب و تذهیب کاری عبداللطیف، ایران، سده ۹ ق، موزه ویکتوریا و آلبرت	تصویر ۳۸۰	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۱۹	تصویر ۳۸۶	تصویر ۳۸۱	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و
۵۲۰	شاه تهماسب اول، موزه متروپولیتن	تصویر ۳۸۲	بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوبچه، نوع آبی و

تصویر ۴۰۴. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، نیمة دوم قرن ۱۱ ق، موزه متروپولیتن	۵۴۸	تصویر ۳۸۶. بخشی از قالی مشهور به آنهالت، ایران، قرن ۱۰ ق، (عهد شاه تهماسب اول)، موزه متروپولیتن	۵۲۱
تصویر ۴۰۵. تصاویر مربوط به آزمایش سنگنگاری سفالهای تپه نرگه	۵۶۰	تصویر ۳۸۷. مینیاتور «بانو و صراف»، منسوب به بهزاد، خمسه امیرخسرو دهلوی، هرات، ۸۹۰ ق، دوبلین، کتابخانه چستریتی	۵۲۲
تصویر ۴۰۶. تصاویر مربوط به آزمایش سنگنگاری سفالهای قلعه الموت	۵۶۲	تصویر ۳۸۸. مینیاتور «اجتماع درویشان»، اصفهان، نیمة اول قرن ۱۱، موسسه شرقی سن پترزبورگ	۵۲۳
تصویر ۴۰۷. تصاویر مربوط به آزمایش سنگنگاری سفالهای تپه امامزاده بنیس	۵۶۳	تصویر ۳۸۹. نقاشی دیواری «بانوی جوان با جام و تنگی در دست»، تالار کاخ چهل ستون در اصفهان	۵۲۴
تصویر ۴۰۸. بشقاب سفالین، نقاشی شده زیرلعاد، گونه سلطان آباد، ایران، قرن ۸ ق، موزه متروپولیتن	۵۸۵	تصویر ۳۹۰. نقاشی دیواری «بانوی لمیده»، تالار کاخ چهل ستون در اصفهان	۵۲۵
تصویر ۴۰۹. کاسه سفالین، نقاشی شده زیرلعاد، گونه سلطان آباد، ایران، نیمة دوم قرن ۷ یا قرن ۸ ق، موزه متروپولیتن	۵۸۶	تصویر ۳۹۱. کوشک چینی لی در استانبول، شاهکار کاشی تراشان خراسانی» که در سال ۸۷۷ ق به امر سلطان محمد دوم بناد	۵۲۶
تصویر ۴۱۰. لیوان سفالین، گونه موسوم به قلم مشکی (Silhouette)، احتمالاً کاشان، اوخر قرن ۶ ق، موزه ملی کویت	۵۸۷	تصویر ۳۹۲. کوشک چینی لی در استانبول	۵۲۷
تصویر ۴۱۱. کاسه سفالین، گونه مینایی، با نقش حیوانی و انسانی، کاشان، موزه متروپولیتن	۵۸۸	تصویر ۳۹۳. بشقاب سفالین، ایزنيک، با نقش زنگارنگ زیرلعاد شفاف، شفاف، ۱۵۷۰ م، موزه ملی کویت	۵۲۸
تصویر ۴۱۲ (الف، ب، ج). سفالینهای گونه مینایی با نقش گیاهی و هندسی، موزه ملی ایران	۵۹۱-۵۸۹	تصویر ۳۹۴. کاشی مریع، ایزنيک با نقش زنگارنگ زیرلعاد شفاف، ۱۵۶۵-۷۵ م	۵۲۹
تصویر ۴۱۳. شاهنامه شاهنامه‌سی، نگاره «دبار کیومرث»، از سلطان محمد، ۹۴۱-۹۳۱ م، مجموعه شاهزاده صدرالدین آقاخان	۶۱۳	تصویر ۳۹۵. قاب کاشی ایزنيک، نوع زنگارنگ، متشکل از نه خشت کاشی، نیمة دوم قرن ۱۰ ق / ۱۶ م	۵۳۰
تصویر ۴۱۴. تنگ سیمین، اکباتان (همدان)، دوره هخامنشی، موزه ملی ایران، ش ۱۳۸۷	۶۱۴	تصویر ۳۹۶. کاشی کاری مسجد رستم پاشا در استانبول که توسط سنان در ۱۵۶۰-۶۲ م طراحی شده است	۵۳۱
تصویر ۴۱۵. تنگ سفالین، بدون لعاد، دوره ساسانی	۶۱۶	تصویر ۳۹۷. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، قرن ۱۰ ق، موزه ملی رنسانس، پاریس	۵۳۲
تصویر ۴۱۶. نمونه‌ای از ظروف مشابه گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، میبد، دوره معاصر	۶۱۸	تصویر ۳۹۸. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، قرن ۱۰ ق، موزه ملی رنسانس، پاریس	۵۳۳
تصویر ۴۱۷. نمونه‌ای از ظروف مشابه گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، مند گتاباد، دوره معاصر	۶۱۹	تصویر ۳۹۹. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، قرن ۱۰ ق، موزه ملی رنسانس، پاریس	۵۳۴
تصویر ۴۱۸. پارچ سفالین پایه دار، گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ، ایران، قرن ۱۲ ق، موزه متروپولیتن	۶۲۱	تصویر ۴۰۰. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، قرن ۱۰ ق، موزه ملی رنسانس، پاریس	۵۳۵
تصویر ۴۱۹. گلدان سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع قلم سیاه، ایران، قرن ۱۱ یا ۱۲ ق، موزه هنرلس آنجلس	۶۲۲	تصویر ۴۰۱. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، قرن ۱۱ ق، موزه ملی سفال، شهر سرو فرانسه	۵۳۶
تصویر ۴۲۰. گلدان سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز، قرن ۱۱ یا ۱۲ ق، موزه قلعه سلطنتی واول، کراکو در لهستان	۶۲۴	تصویر ۴۰۲. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، قرن ۱۰ ق، موزه ملی رنسانس، پاریس	۵۳۷
تصویر ۴۲۱. گلدان سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع قلم سیاه، احتمالاً تبریز، قرن ۱۱ یا ۱۲ ق، موزه ملی کیلتسه در لهستان	۶۲۴	تصویر ۴۰۳. بشقاب سفالین، گونه ایزنيک، نوع زنگارنگ، ایزنيک، قرن ۱۰ ق، موزه ملی رنسانس، پاریس	۵۳۸

- تصویر ۴۲۲. گلدان سفالین، مشابه گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ،
پس از دوره صفوی، به احتمال دوره قاجار، موزه مقدم ۶۲۶
- تصویر ۴۲۳. گلدان سفالین، مشابه گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ،
پس از دوره صفوی، به احتمال دوره قاجار، موزه مقدم ۶۲۷
- تصویر ۴۲۴. تنگ سفالین، مشابه گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ،
پس از دوره صفوی، به احتمال دوره قاجار، موزه مقدم ۶۲۸
- تصویر ۴۲۵. تنگ سفالین، مشابه گونه موسوم به کوباقه، نوع زنگارنگ،
..... ۶۳۲

- پس از دوره صفوی، به احتمال دوره قاجار، موزه مقدم ۶۲۹
- تصویر ۴۲۶. بشقاب سفالین، گونه موسوم به کوباقه، نوع قلم سیاه، با
نقش خورشید خانم، کاشان، دوره قاجار ۶۳۰
- تصویر ۴۲۷. قطعاتی از کاشی های گونه موسوم به کوباقه، نوع
زنگارنگ، مکشوف از مجتمعه دولتخانه صفوی در شهر قزوین،
دوره صفوی ۶۳۲

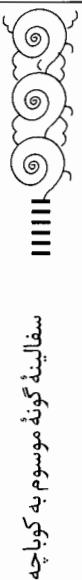
پیشگفتار

مسلمانان را جلب کرد و از همان سده‌های نخستین هجری، تولید و توزیع آن از جهات گوناگون کمی و کیفی و گسترهٔ جغرافیایی توسعه یافت؛ البته در گذر زمان و با شکل‌گیری و رونق یا تنزل و افول حکومت‌های مختلف و مراکز سیاسی و فرهنگی و تمدنی و با توجه به گسترهٔ نفوذ و اقتدار آن‌ها در مناطق گوناگون سرزمین‌های اسلامی، مراکز تولید و توزیع سفالینه‌های این دوران در اعصار مختلف، جایه‌جا و کم و زیاد شده و درجهٔ اهمیت آن‌ها نیز دستخوش تغییر و تحول شده است.

براین اساس، داده‌های سفالین از جمله سفال‌های دوره اسلامی، در زمرة مهم‌ترین شواهد باستان‌شناسی محسوب می‌شوند که نقشی بی‌بدیل و ارزشی منحصر به‌فرد در این رشتۀ علمی دارند. بنابراین، تعیین خاستگاه و تاریخ تولید و مرکز ساخت آن‌ها اهمیت بسیاری دارد. اما گاهی دستیابی به این مهم براثر عوامل گوناگون، مانند سفالینه‌های زرین فام و مینایی و گونهٔ موسوم به «کوباقه»، به سادگی میسر نبوده، و بحث‌ها و چالش‌های فراوانی برانگیخته است که درنتیجه، به ارائه نظریات متفاوت و حتی متناقضی منجر شده است. برخی از علل و عوامل مذکور عبارت‌اند از:

سفالگری در تاریخ فرهنگ، علم، صنعت و هنر هر ملت و قومی، اهمیت فوق العاده‌ای دارد و سفالینه‌های مردم هر کشوری یکی از ایزراهای مطمئن در ارزیابی و داوری صنعتی و هنری آن ملت و مملکت محسوب می‌شود؛ زیرا ابداع سفال و سفال‌سازی و تکامل مراحل آن (از قبیل تهیه گل مناسب و شکل دادن به آن، چه از طریق دست چه به وسیله قالب و چه با کمک چرخ سفالگری؛ پوشش دادن سفالینه‌ها با انواع لعب‌های گلی و فلزی و قلیایی؛ پختن آن‌ها در کوره‌های مختلف و بالاخره تربین کردن آن‌ها با روش‌ها و طرح‌ها و نقش‌مایه‌های گوناگون) از شاخصه‌ها و معیارهای متقن رشد و توسعه و ارتقای فرهنگی و صنعتی و هنری اینان بشر و ملل گوناگون در ادوار مختلف به شمار می‌آید. فناوری سفالگری، همان‌طور که سر هربرت رید^۱ معتقد است، در عین سادگی و قدمت زیاد که به دوران نوسنگی می‌رسد، از مشکل‌ترین هنرها نیز محسوب می‌شود؛ زیرا هنری فوق العاده تجربیدی است و در عین تجربید، هنری تجسمی است. این فناوری در دوران اسلامی نیز به طور گسترده توجه

1. Sir Herbert Read

بیست و هشت

۱. جابه‌جایی سفالینه‌ها به مناطق دیگر که به علل گوناگونی از جمله تجارت، در قالب تحفه و پیشکش و گاهی به شکل غنیمت صورت می‌گرفته است.
۲. انتقال موقت یا مهاجرت دائمی برخی از صنعتگران و هنرمندان، به ویژه سفالگران که به صورت ارادی یا اجباری و به طور انفرادی یا دسته‌جمعی انجام می‌شده است.
۳. رقابت‌های صنعتی و صنفی و تجاری نیز موجب می‌شده است که برخی از صنعتگران و هنرمندان، از جمله سفالگران، نمونه‌های تقلیدی و مشابه اصل تولید کنند. این نمونه‌ها مقاضیان و مشتریان داخلی و به ویژه خارجی بی‌شمار و نیز بازار بین‌المللی خوبی داشته است. برای مثال، سفال‌سازان عصر صفویه در رقابت با سفالگران کشور چین که محصولاتشان از شهرت و اعتبار فراوانی برخوردار بود و مقاضیان بسیاری در داخل و خارج از ایران و به ویژه اروپا داشت، به ساخت و پرداخت ظروفی با علائم و نقوشی شبیه نوشته‌های چینی اقدام کردند که آن‌ها را مشابه ظروف اصیل تولید چین می‌نمود.
۴. گسترش روابط در داخل سرزمین‌های اسلامی و نیز بین ممالک اسلامی و غیراسلامی، موجب تأثیر متقابل شیوه‌ها و نیز مشابهت برخی آثار صنعتی و هنری، از جمله سفالینه‌ها می‌شده است. مصداق بارز این امر، تأثیر متقابل سفالگری ایران بر سفال‌سازی کشورهای چین و عثمانی در عصر صفویه است؛ به طوری که تلفیق و درهم‌آمیختگی ذوق و سلیقه ایرانی و چینی و اروپایی را می‌توان در آثار هنری عهد صفوی، از جمله برخی از سفالینه‌ها مانند صراحی‌های پرنقش‌ونگار ارائه شده بر روی برخی از کاشی‌های منقوش، ملاحظه کرد. نمونه دیگر، سفال‌های موسوم به کوباقه است که آن‌ها نیز از برخی جهات، با

۵. قدر مسلم اینکه هیچ‌یک از صنایع و فناوری‌های ایران، از لحاظ تنوع سبک و آثار برجای‌مانده، با فن سفال‌سازی برابر نمی‌کند. بهبود و ارتقای اوضاع اجتماعی، فرهنگی، صنعتی، هنری و اقتصادی و برعکس، نابسامانی اوضاع مذکور، به وضوح در سفالینه‌های ادوار مختلف تاریخی نمود پیدا کرده و سبک‌های گوناگون سفالگری را موجب شده است. در دوره صفویه نیز سفالگری و چینی‌سازی از جمله صنایع و هنرهایی بود که توجه خاصی به آن شد و گونه‌های متعدد و متنوع سفالین ساخته و پرداخته و به بازارهای داخلی و خارجی عرضه شد؛ به طوری که برخی از این محصولات، توجه مردمانی از دیگر مناطق جهان را به خود جلب نمود و مقاضیان و مشتریانی پیدا کرد و درنتیجه به آن سرمیمین‌ها صادر شد.
۶. از جمله سفال‌های مربوط به عصر صفویه که البته پیشینه آن به قبل از آن روزگار می‌رسد، گونه‌ای خاص و منقوش، موسوم و مشهور به «کوباقه» است که نمونه‌های متعددی از آن در ناحیه‌ای به همین نام، واقع در داغستان قفقاز، از طریق کاوش‌های غیرعلمی و بازاری‌مآب به دست آمده است. بنابراین، پرسش‌های فراوانی راجع به خاستگاه و مراکز تولید، چگونگی توزیع، دوره ساخت، انواع و نیز کاربرد این نوع سفالینه، مطرح شده است یا می‌توان طرح کرد.
۷. به طور کلی، نمونه‌های شناسایی شده سفالینه گونه موسوم به کوباقه که در برخی از مجموعه‌ها و موزه‌های مختلف جهان پراکنده‌اند، محدودند و شناسنامه اغلب آن‌ها به علت آنکه از طریق کاوش‌های غیرعلمی یافت شده‌اند، مخدوش است. بنابراین، این گونه

از این رو ضمن آنکه موضوع اهمیتی مضاعف پیدا کرد، این احتمال منطقی هم در نظرم تقویت شد که با ادامه کاوش‌های قلعه‌الموت و نیز بررسی‌ها و پژوهش‌ها در دیگر مناطق مربوط به عصر صفوی و آغاز صفوی، چه بسا بتوان نمونه‌های دیگری از این نوع سفالینه را شناسایی کرد و درنتیجه، به برخی از وجوده فرهنگی، صنعتی، هنری، اقتصادی و تجاری عصر صفویه و حتی پیشینه و نیز تحولات و سرانجام این نوع سفالینه، بیشتر و بهتر واقع شد.

۱۵. براین اساس، این جانب نیز با توجه به برخی اطلاعات و متون مرتبط و شواهد تاریخی، محظوظه باستانی خانلوق در شهرستان ری را که احتمال می‌دادم با مطالعات میدانی باستان‌شناسی بتوان به نمونه‌هایی از سفالینه گونه موسوم به کوباقه دست یافت، مورد بررسی باستان‌شناسی قرار دادم که نتایج ارزشمندی هم به دنبال داشت.

به طور کلی در این کتاب، ابعاد گوناگون سفالینه‌های گونه موسوم به کوباقه مطالعه و بررسی می‌شوند. این مطالعه و بررسی با توجه به مجموعه اطلاعات و داده‌های حاصل از کاوش‌های علمی باستان‌شناسی به دو صورت انجام خواهد گرفت: ۱. بررسی باستان‌شناسی برخی محظوظه‌های باستانی مانند قلعه‌الموت، تپه نرگه در تاکستان، ربع رشیدی در تبریز، تپه موسوم به امامزاده بنیس در نزدیکی شبستر، شهر تاریخی گسکر (هفت‌دغنان) در صومعه سرا و محظوظه باستانی خانلوق در شهرستان ری؛ ۲. بررسی نمونه‌های موجود و در دسترس و دست‌کم قابل‌شناسایی این نوع سفالینه در برخی از مجموعه‌ها و موزه‌های گوناگون، از جنبه‌های مختلف مانند زمان تولید، خاستگاه و نیز شیوه‌های تولید و تزیین، به طور مستقل و نیز در مقایسه با سفالینه‌های دیگری مانند ایزنيک.

سفالین آن‌طور که باید و شاید، شناخته و معرفی نشده است و معمولاً در بسیاری از آثار مكتوب و نمایشگاه‌های مربوط به سفال و کاشی و به ویژه سفالینه دوره اسلامی و ایرانی، یا ذکری از این نوع سفال به میان نیامده یا به صورت بسیار مختصر و در حد چند جمله و عبارت مشابه که حالت تکرار مکرات دارند، به آن پرداخته و بسنده شده است. بنابراین، موضوع «سفالینه گونه» موسوم به کوباقه^۱ آن‌قدر ارزش تحقیقاتی دارد که به طور مستقل و به عنوان یک موضوع خاص، از جنبه‌های مختلف بررسی شده و با پژوهش درباره آن، در حد امکان، وجوده تاریک و مبهم آن روشن شود.

۸. براین اساس، به نظر می‌رسد که به منظور دستیابی احتمالی و شناسایی نمونه‌های دیگری از سفال‌های گونه موسوم به کوباقه، ضروری است داده‌های سفالین مکشوف از کاوش‌های علمی مناطق مربوط به عصر صفوی و مرتبط با آن دوره را دوباره به طور دقیق بازنگری کنیم؛ چنان‌که این جانب در بررسی تصاویر سفال‌های مکشوف از کاوش‌های شهر تاریخی گسکر (هفت‌دغنان) در صومعه سرا و مجموعه مقبره‌های شیخ صفائی در اردبیل، چند نمونه از این گونه سفالین به ویژه نوع رنگارنگ آن را شناسایی کردم.

۹. همچنین در بررسی‌ها و نیز مذاکرات و مشورت‌های این جانب با برخی از دوستان عزیز باستان‌شناس، مشخص شد که نمونه‌های جالب توجهی از این نوع سفالینه، در کاوش‌های علمی باستان‌شناسی برخی محظوظه‌های مهم تاریخی فرهنگی مانند دژ حسن صباح در الموت، تپه نرگه^۱ از توابع شهرستان تاکستان، ربع رشیدی در تبریز و تپه‌ای در بنیس از توابع شبستر، موسوم به تپه امامزاده بنیس به دست آمده است.

سی
پنجمین
پویا
پیشنهاد
پژوهشی

سی

طرح‌ها و نقوش این‌گونه سفال‌ها نیز به صورت مستقل و همچنانی به طور تطبیقی، با طرح‌ها و نقش‌مایه‌های برخی آثار صنعتی و هنری دیگر همچون بافت‌ها و کتاب‌آرایی و مینیاتورها و نقاشی‌های دیواری هم‌زمان خود، بررسی خواهند شد.

به طور کلی، مهم‌ترین هدف‌هایی که در این اثربروهشی دنبال می‌شود، عبارت‌اند از:

۱. هویت‌بخشی مکانی به سفال‌های گونه موسوم به کوباقه و تعیین خاستگاه و مراکز تولید این نوع سفالینه‌ها؛
۲. بررسی و تعیین دامنه انتشار سفال‌های موسوم به کوباقه براساس نمونه‌های مکشوف در بررسی‌ها و کاوش‌های باستان‌شناسی و درنهاست، ترسیم نقشه پراکنش این نوع سفالینه‌ها؛

۳. هویت‌بخشی زمانی و تاریخی به سفالینه‌های موسوم به کوباقه؛
۴. دستیابی به سرچشمه‌های تاریخی و فنی و هنری سفال‌های موسوم به کوباقه؛

۵. دستیابی کامل‌تر و دقیق‌تر به فرایند فناوری و هنر سفالگری عهد صفوی؛
۶. تعیین جایگاه سفالگری در بین صنایع و هنرهای عصر صفوی و دستیابی به رابطه میان سفال‌سازی و برخی از صنایع و هنرهای آن دوران از یکسو و تعیین نقش و جایگاه سفال و سفالگری به طور عام و سفالینه‌های موسوم به کوباقه به طور خاص در نظام اقتصادی و مبادلاتی صفویه از سوی دیگر، به منظور روشن‌ترشدن تاریخ تجارت، صنعت، هنر و سفالگری ایران، به ویژه در دوره صفویه و رفع برخی از ابهامات موجود؛
۷. شناسایی و معرفی نمونه‌های موجود از سفال‌های موسوم به کوباقه که در مجموعه‌ها و موزه‌های مختلف دنیا پراکنده‌اند؛
۸. مطالعه تطبیقی بین سفالینه‌های موسوم به کوباقه با سفال‌های هم‌زمان مناطق مرتبط، مانند سفال‌های مشهور به ایزنیک از کشور عثمانی.

روش‌های پژوهش

همچنین فهرست‌ها و تصاویر منتشرشده مربوط به برخی از موزه‌ها و گنجینه‌ها و مجموعه‌های سراسر دنیا برای شناسایی و معرفی نمونه‌های سفالین نوع موسوم به کوچک‌چه که احتمالاً در آن مراکز نگهداری می‌شوند، در حد محدود، به دقت بررسی شده‌اند. اتفاقاً این بررسی‌ها نتایج مشتبی در برداشت؛ زیرا به شناسایی نمونه‌های ارزشمند و حتی منحصر به فردی از این‌گونه سفالینه‌ها در سراسر جهان منجر شد، که در این کتاب، بسیاری از آثار شناسنامه‌دار به طور یکجا، به صورت مجموعه‌ای مهم معرفی می‌شوند. معرفی این آثار باهم در یک کتاب، از جنبه‌های گوناگون اهمیت دارد؛ زیرا امکان مطالعه، به ویژه بررسی تطبیقی انواع سفالینه‌های گونه موسوم به کوچک‌چه را از ابعاد گوناگون، مانند زمان تولید، مکان ساخت، روش‌های تولید، شکل، کاربرد و شیوه‌های تزیین و نقش‌مایه برای پژوهشگران فراهم می‌کند.

در این پژوهش از روش‌های زیر که مکمل یکدیگرند، استفاده شده است:

۱. مطالعه و بررسی منابع مکتوب

آثار فارسی و لاتین بی‌شماری مشتمل بر کتب، نشریات، مقالات و اسناد که با موضوع پژوهش ارتباط مستقیم یا غیرمستقیم دارند، مطالعه و بررسی شدند. علاوه بر آن، این جانب گزارش‌های بررسی‌ها و کاوش‌های باستان‌شناسی برخی از محظوظه‌های تاریخی مرتبط، به ویژه تصاویر سفالینه‌های مکشوف از آن‌ها را که دسترسی بدان‌ها برایم ممکن بود، مطالعه و بازبینی کردم و از آن طریق نیز به شناسایی نمونه‌هایی از سفالینه‌های گونه موسوم به کوچک‌چه در برخی از محظوظه‌های مذکور موفق شدم. این مهم، زمینه تعیین دقیق‌تر و کامل‌تر گستره جغرافیایی و امکان تهیه نقشه جامع‌تر پراکنش تولید و دست‌کم توزیع این‌گونه سفال‌ها را فراهم کرد؛ البته بسیاری از گزارش‌ها در دسترس نبودند.^۱

→ را در تهران تعطیل کرده و گزارش‌ها و اسناد مربوط به بررسی‌ها و کاوش‌های باستان‌شناسی را که در واقع شناسنامه و تاریخ فرهنگ این مملکت محسوب می‌شوند، به صورتی نامناسب به شیراز منتقل کردند. متأسفانه به دنبال این انتقال، سرنوشت بسیاری از اسناد مذکور در هاله‌ای از ابهام قرار گرفت و به امر پژوهش نیز خسارات جبران‌ناپذیری وارد آمد.

۱. مسئولان وقت سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری در سال ۱۳۸۹، طی اقدامی عجیب و سوال برانگیز، کتابخانه و مرکز اسناد آن سازمان ←

البته این‌ها به طور قطع و یقین، تمامی سفالینه‌های موجود گونه موسوم به کوباچه را شامل نمی‌شوند و امید است در آینده، با استمرار این تلاش‌ها و کاوش بیشتر، بسیاری از نمونه‌های دیگر نیز شناسایی و معرفی شوند و این مجموعه کامل‌تر گردد.

۲. بررسی‌های میدانی

بسیاری از آثار سفالین مکشوف از کاوش‌های علمی باستان‌شناسخنی در مناطق مختلف باستانی کشور، مانند قلعه حسن صباح در الموت، پله نرگه در تاکستان، ربع رشیدی در تبریز، تپه بنیس در شبستر و منزل آیت‌الله مروج در اردبیل و نیز بسیاری از سفالینه‌های موجود در موزه‌های گوناگون کشور، مانند موزه ملی ایران، موزه رضا عباسی، موزه آبگینه و سفالینه، موزه تبریز و موزه مقدم دانشگاه

۳. آزمایش‌های علمی

برخی از نمونه‌های سفالین موسوم به کوباچه که از کاوش‌های علمی باستان‌شناسخنی در حسن صباح در الموت، تپه نرگه و تپه بنیس کشف شده‌اند، آزمایش سنگ‌نگاری^۱ شدند که از آن‌ها نتایج بسیار ارزشمند و مهمی به دست آمد.

مباحث و فصول کتاب

مسائلی مانند ویژگی‌های سفال‌های مکشوف، خاستگاه و به طور کلی، مشخصات سفالینه‌ها و کاشی‌های گونه موسوم به کوباچه و نیز موقعیت و ویژگی‌های جغرافیایی، اجتماعی، صنعتی و هنری قریه کوباچه و پیشینه روابط ایران با کوباچه و در افق وسیع تر منطقه قفقاز، به ویژه در دوره صفویه.

در فصل سوم، درنه بخش، با مدنظر قراردادن نه محظوظه تاریخی ایران که طی بررسی‌های علمی و کاوش‌های میدانی باستان‌شناسی، سفالینه‌های گونه موسوم به کوباچه در آن‌ها کشف شده، آثار مکشوف آن‌ها بررسی و معرفی شده‌اند. این محظوظه‌ها و بخش‌های مربوط به آن‌ها به ترتیب عبارت‌اند از: دژ حسن صباح در الموت، تپه نرگه در تاکستان، محظوظه باستانی نچیر خانلق در شهرستان ری، ربع رشیدی در تبریز، تپه امامزاده بنیس در نزدیکی شبستر، مجموعه شیخ صفی در اردبیل، منزل آیت‌الله مروج در اردبیل، شهر تاریخی گسکر (هفت‌دغنان) در استان گیلان و بیستون.

در فصل چهارم هم که در واقع دنباله و مکمل فصل سوم است، بسیاری از سفالینه‌ها و کاشی‌های گونه موسوم

از آنجاکه سفالگری نوعی فناوری تاریخی و همچنین یکی از هنرهای اصیل انسانی است که از جنبه‌های گوناگون فرهنگی، صنعتی، اجتماعی، اقتصادی و تجاری اهمیت دارد و در عصر صفویه نیز توجه ویژه‌ای به آن شده و چار تحولاتی (از جمله تولید سفال‌های گونه موسوم به کوباچه و استفاده نسبتاً گسترده از این نوع سفالینه‌ها به عنوان ظرف و حتی توسعه کاربرد آن در معماری به عنوان کاشی‌های گونه موسوم به کوباچه) شده، در فصل نخست این کتاب، «تأثیرات متقابل اقتصاد - تجارت و فناوری - هنر در عصر صفوی» به اختصار بررسی شده است؛ زیرا شواهد متعدد و نتایج این پژوهش، بر تأثیر متقابل اقتصاد و تجارت ازسویی و تولید و توزیع و استفاده سفال‌ها و کاشی‌های گونه موسوم به کوباچه از سوی دیگر دلالت می‌کند.

از آنجاکه نخستین بار، چند صد نمونه سفالینه گونه موسوم به کوباچه، در قریه کوهستانی کوباچه از ایالت داغستان واقع در منطقه قفقاز شناسایی شده و در ترتیجه، این نوع سفال‌ها بدین نام موسوم شدند، فصل دوم به چگونگی کشف آن‌ها و مسائل مرتبط با آن‌ها اختصاص یافته است؛

سفالینه‌های گونه موسوم به کوباقه

سی و چهار

مجتبیوی است.

به علت کاربرد گسترده برخی واژگان زیر، از علائم اختصاری آن‌ها بدین شرح استفاده شده است:

- شماره: ش ▪ هجری قمری: ق
- سانتی‌متر: سم ▪ هجری شمسی: ش
- میلی‌متر: مم ▪ میلادی: م

به کوباقه که زینت‌بخش مجموعه‌ها و موزه‌های گوناگون داخلی و خارجی‌اند، شناسایی و در پنج بخش معرفی شده‌اند. بخش‌های اول تا سوم به ترتیب، به سفالینه‌های نوع قلم سیاه، قلم سبز و رنگارنگ و بخش‌های چهارم و پنجم نیز به ترتیب، به کاشی‌های نوع رنگارنگ و سفالینه‌های نوع آبی و سفید از گونه موسوم به کوباقه اختصاص یافته است.

در فصل پنجم، بررسی مقایسه‌ای کوتاهی بین سفالینه‌های گونه موسوم به کوباقه و دیگر آثار صنعتی و هنری معاصر آن‌ها انجام شده است و فصل ششم به ارائه و تحلیل آزمایش سنگ‌نگاری برخی نمونه‌های سفالین گونه موسوم به کوباقه مکشوف از کاوش‌های علمی باستان‌شناسی اختصاص یافته است. در مبحث پایانی کتاب هم، نتیجه‌گیری و تحلیل ارائه شده است.

در پایان، یادآوری چند نکته ضروری است:
برخی از صفحات این کتاب، متبرک به ذکر آیاتی از قرآن حکیم با ترجمه مرحوم آقای دکتر سید جلال الدین

فصل اول

تأثیرات متقابل اقتصاد - تجارت
و فناوری - هنر در عصر صفوی

اهمیت تجارت در عهد صفوی

را دنبال می‌کرد:

۱. رهایی از وابستگی به پیشه‌وران مستقل؛
۲. ایجاد درآمد (کیوانی، ۱۳۹۲: ۱۶۵).

در ضمن، بازار نیز تحت کنترل دولت بود و دولت با انتصاب ملک التجار، بر امر تجارت و مسائل تاجران عمدۀ نظارت می‌کرد (آقایی، ۱۳۸۷: ۱۵). به هر حال با ظهرور دولت صفوی، به عنوان دولتی یکپارچه و متمرکز و قدرتمند، نظام اصناف روی به تقویت و گسترش نهاد؛ البته چون اصناف شهرهای بزرگ فاقد توان و سهیلات لازم برای تأمین نیازمندی‌های دستگاه عريض و طویل و مجلل دربار و دیوان صفویه بودند، دولت خود به تأسیس «بیوتات سلطنتی» یا «اصناف شاهی» اقدام کرد (کیوان، ۱۳۷۹: ۲۷۵) که طبق گزارش تذكرة الملوك، شامل ۳۳ «کارخانه بیوتات معموره» (میرزا سمیع، ۱۳۶۸: ۱۲) یا «صنف شاهی» می‌شده است. به گفته امام قلی خاکی خراسانی، شاعر معاصر شاه عباس اول و دوم که ظاهرأ در اوایل سلطنت شاه عباس دوم درگذشته است (دهخدا، ۱۳۷۳، ج ۶: ۸۲۱)،

بازرگانان و صنعتگران ایران در عصر صفویه، از موقعیت اجتماعی بی‌نظیری برخوردار بودند، به طوری که تاورنیه آن‌ها را هم‌تراز طبقه سوم فرانسه «که بعد از نخبگان سیاسی و اجتماعی قرار می‌گرفتند» (آقایی، ۱۳۸۷: ۱۵)، دانسته است. در آن زمان، تجار عمدۀ فروش با نخبگان سیاسی ارتباط نزدیکی داشتند. دربار به تجار وابسته بود و به خدمات آن‌ها برای حمل کالاهای تجاری خود و نیز پول نقدی که به ایران وارد می‌کردند، نیاز داشت و از اعتبار آن‌ها استفاده می‌کرد. در مقابل، بازرگانان نیز به دولت وابستگی داشتند و به واسطه مجموعه‌ای از قراردادهای سازمانی، با نظام سیاسی گره خورده بودند. افزون براین، برخی امور فنی و کارهای صنعتی که به علت دقت و ظرافت و ابتکار، از مرحله صنعت فراتر رفته و به مرز هنر رسیده بودند و در ضمن، علاوه بر توجه و نیاز دربار به آن‌ها، متقارضیان بسیار و درآمدزایی هنگفتی نیز داشتند، اغلب در کارگاه‌ها یا کارخانه‌های وابسته به دربار انجام می‌شدند. دولت صفوی از برپاکردن کارخانه‌های سلطنتی، دو هدف

به لحاظ جغرافیای اقتصادی آن دانسته و دلایل زیر را برای آن برشمرده‌اند:

۱. این شهر در مرکز ایران قرار داشت و محل تلاقی بسیاری از راه‌های تجاری بود؛
۲. جمعیت کثیری داشت که بسیاری از آن‌ها استعداد بسیار خوبی در امور تجاری و صنعتی داشتند؛

۳. مردم آنجا به لحاظ روحیه اجتماعی، مقتضد بودند و از اسراف و تبذیر پرهیز می‌کردند؛

۴. شهر به طور بالقوه، مستعد گسترش بود و از این لحاظ محدودیتی نداشت (دهقان‌زاد، ۱۳۸۲: ۲۴۶).

اصفهان در دوره شاه عباس اول، به مرکز ثقل تجارت و دادوستد تبدیل شد و از نظر تولیدات صنعتی و هنری، توسعه چشمگیری یافت. این شهر به علت اهمیت یافتن خلیج فارس، در صدور محصولات داخلی، به ویژه ابریشم شمال به کرانه‌های خلیج فارس، اهمیت خاصی پیدا کرد و محل فروش ابریشم‌های شاهی و بازار عمده پارچه‌های ابریشمین خاورزمین و محصولات کشورهای دیگری مانند هندوستان شد؛ به طوری که در بازار آن شهر، علاوه بر تجار ایرانی، بازرگانان هندی، تاتارهای خوارزم، ترک، ختایی، بخارا، یهودی، ارمنی، گرجی و در کنارشان، تجار اروپایی از انگلستان، هلند، فرانسه، ایتالیا و اسپانیا حضور داشتند (ثوابت، ۱۳۸۲: ۱۴۵-۱۴۴).

شاه عباس اول اعتقاد داشت که علاوه بر درآمدهای حاصل از کشاورزی و معادن و استفاده از منابع طبیعی، عامل بزرگ اقتصادی دیگری که ارزهای خارجی را به کشور سرازیر خواهد کرد، تجارت است. به طور کلی، یکی از ویژگی‌ها و

نیز اصناف بازار اصفهان به سی‌وسه رسته صنفی تقسیم می‌شدند. در میان اصناف اصلی اصفهان، ممتازترین کانون فعالیت‌های پیشه‌وری در طی سده‌های دهم تا چهاردهم هجری قمری، دو صنف مهم کوزه‌گران و کاشی‌پزان بودند (کیوان، ۱۳۷۹: ۲۷۵؛ جناب و شاردن، ۱۳۷۶: ۹۴).

در دوره صفویه، به ویژه از عصر شاه عباس اول به بعد، به تجارت، به خصوص تجارت بین‌المللی، توجه فراوانی شد. این امر نه تنها در اقتصاد و مسائل اجتماعی و روابط بین‌المللی، بلکه در صنعت و فرهنگ و هنر و حتی معماری و شهرسازی آن دوره، به وضوح تأثیر گذاشت. درنتیجه، جاده‌ها و بناهای مرتبط با آن مانند کاروان‌سراها و پل‌ها به طور متعدد احداث شد.

در آن زمان که کشور همواره توسط ازبک‌ها و عثمانی‌ها از طرف مزه‌های شرقی و غربی تهدید می‌شد و عمدتاً در حالت جنگ یا آماده‌باش به سرمه‌برد و این وضعیت هزینه‌های مضاعف و کمرشکنی را بر بودجهٔ مملکت تحمیل می‌کرد، یکی از مهم‌ترین راه‌های تأمین بودجهٔ لازم جامعه و حکومت که بسیاری از محضلات و نارسایی‌های کشور و نارضایتی‌ها و حتی ناامنی‌ها را برطرف می‌ساخت، تجارت بود. درنتیجه در آن زمان، «روابط ایران با دول خارجی، به ویژه اروپایی، به اوج خود رسید» (ظری، ۱۳۸۷: ۴۸). از این رو صادرات محصولات داخلی اهمیت فراوانی داشت و موازنۀ بازرگانی خارجی کشور حالت تعادلی داشت (مولوی، ۱۳۴۳: ۱۹۲۰).

اهمیت تجارت در عهد صفویه به اندازه‌ای بود که یکی از عوامل مؤثر در انتقال پایتخت از قزوین به اصفهان را توسط شاه عباس اول، موقعیت اصفهان

سیاست‌های بارز دوره صفوی، گسترش تولید و تجارت بود که از عوامل بازشدن پای اروپاییان به ایران و رقابت‌های بازرگانی به حساب می‌آمد (فقیهی شیرازی، ۱۳۷۹: ۱۷۵). غیر از کشورهای اروپایی، دیگر کشورهای مهم طرف مبادله و تجارت ایران را چین و هندوستان و روسیه تشکیل می‌دادند. چین کشوری است که روابط مختلف فرهنگی و سیاسی و اقتصادی با ایران داشته است و سابقه این روابط به پیش از تاریخ و حتی به دوران‌های اساطیری می‌رسد (صدیقیان، ۱۳۷۵: ۱۰۵). این روابط در اعصار تاریخی و اسلامی، استمرار و حتی گسترش می‌یابد و در دوره تیموری، در عهد شاهزاد و بایسنقر میرزا، بین دو کشور سفیرانی مبادله می‌شود (حاکمی والا، ۱۳۷۷: ۲۰۶-۲۰۸). در دوره صفویه هم، به خصوص از زمان شاه عباس اول به بعد، شاهد گسترش این روابط و تأثیرات متقابل هریک از دو کشور بر یکدیگریم. این دو کشور همواره نقشی کلیدی در جاده فرهنگی تاریخی موسوم به ابریشم داشته‌اند، به ویژه در زمینه‌های فنی و هنری و تجاری (مهجور الف، ۱۳۸۴: ۱۲۴).

روابط ایران و هندوستان نیز که پیشینه‌ای اساطیری و پیش از تاریخی دارد، در دوره صفویه، به ویژه پس از پناهندگی همایون به دربار شاه‌تهماسب و دستیابی مجدد وی به قدرت، به میزانی توسعه کمی و کیفی یافت که در تاریخ ادبیات و فرهنگ و هنر، از شیوه ادبیات و برخی هنرهای آن دوره ایران مانند نقاشی، به عنوان شیوه هندی یاد می‌شود. در آن برهه که شبه‌قاره هندوستان به شدت مرکز توجه کشورهای استعمارگر اروپایی قرار گرفته بود، ایران معتبر تجاری هندوستان و مغرب‌زمین شد.

روسیه نیز همسایه شمالی ایران بود که براساس

گزارش سال ۱۵۶۱ مام آنتونی جنکینسون^۱، ایرانیان به آنجا «پارچه‌پشمی کراسکا»، پارچه‌های کتانی، انواع و اقسام پارچه‌های ابریشمی و ارگوماک^۲ و... می‌آورند و در عوض، پوست خام قرمز و سایر ظروف روسی و غلام که بازار آن بزرگ‌ترین بازار آسیای مرکزی است، با خود می‌برند.»

«سلط روس‌ها بر سبیری در پاره پسین سده دهم هجری / شانزدهم میلادی نیز به لحاظ سیاسی و اقتصادی اهمیت داشت. این منطقه پراز خزو و سمور و روباه بود که پوست آن‌ها در کنار طلا و نقره، مهم‌ترین رقم تجاري روسیه به ایران را تشکیل می‌داد. شهر محوری جنوب روسیه برای تجارت شرق تا آسیای مرکزی و تجارت جنوب تا ایران، شهر هشتاخان در ۷۵ میلی ولگای سفلای از طرف دریای خزر بود» (فریر، ۱۳۸۰: ۲۲۰-۲۲۱).

در عصر صفویه، روابط ایران و عثمانی نیز با وجود درگیری‌های متعدد برقرار بود؛ به طوری که برای مثال، شاه‌تهماسب هدایای فراوانی به مناسبت تاج‌گذاری سلطان مراد سوم عثمانی در سال ۹۸۲ هـ برای وی ارسال کرد (بیگدلی، ۱۳۷۲: ۳۸۴۴-۳۸۴۵). سفیر مجارتان در دربار شاه‌تهماسب نیز از اهدای قالی‌های بافت همدان و درجتین توسط این پادشاه، به مسجد «سنان» بزرگ در استانبول (جامع سليمانیه امروز) گزارش می‌دهد.

تأثیر تجارت بر هنر و معماری و شهرسازی در عصر صفوی

از ویژگی‌های مهم دوره صفویه، رسمیت یافتن مذهب

1. Anthony Jenkinson

2. کتاب ضخیم Craska.

3. Argomack. اسب‌های ترکمنی از نژاد اسب‌های عربی

به اتباع و بازگانان هلننی اجازه داد که در سراسر خاک ایران رفت و آمد کنند و آزادانه به دادوستد مشغول باشند. بندهای ۸ و ۹ این معاهده نیز از قرار زیر است:

۸. هیچ‌گونه اشکالی برای کرایه‌کردن شتر و قاطر و سایر چارپایان از طرف مأمورین دولت ایران برای هلننی‌ها فراهم نخواهد شد. به علاوه تمام کاروان‌ها موظف‌اند کرایه حمل و نقل را به بهای متداول و معمول در کشور، از هلننی‌ها دریافت دارند.

۹. مأموران هر محل موظف‌اند برای هلننی‌ها وسایل سکونت و خواربار و سفر فراهم آورند و در صورت لزوم، عده‌ای نگاهبان برای محافظت آنان در اختیارشان بگذارند (بیانی، ۱۳۴۹: ۱۰۹).

البته اعطای این‌گونه امتیازات و آزادی‌ها به شاه عباس اول اختصاص نداشته، بلکه دیگر حکام صفوی نیز بنابر موقعیت، به اقدامات مشابهی دست زده‌اند؛ چنان‌که در فرمان مورخ ۱۱۲۰ق، شاه سلطان حسین درباره آزادی بازگانی فرانسویان که اصل آن در بایگانی وزارت امور خارجه است (سندهای ۱، آمده):

حکام بنادر مانع و مزاحم ایشان نشده، گذارند که بدستور سایر جماعات مسیحیه، آمد و شد نمایند و اعزاز و احترام درباره ایشان بعمل آورند. چون بعض عنایت الهی و اقبال بی‌زوال، ممالک محروسه، مأمن تجار و متزدین و ابناء السبيل است، می‌باید که از روی اطمینان و جمعیت خاطر، هر قسم امتعه و اجنبی که داشته باشند، آورده، خرید و فروخت نمایند....

ایشان را مأذون و مرخص فرمودیم که از روی اطمینان بال و استظهار تمام، بتوجهات

تشیع در کشور است. همچنین اغلب سرزمین‌های ایران، پس از صدها سال، تحت حکومت واحد درآمدند. شاخصه مهم دیگر آن روزگار، رشد و توسعه چشمگیر بسیاری از فنون و هنرها (فلور، ۱۳۷۹: ۱۹) بود. در این راستا بسیاری از آثار صنعتی و هنری ایران، به برخی از کشورهای دیگر به عنوان کالاهای صادراتی یا به صورت پیشکش و هدیه ارسال شد و در مقابل، برخی از آثار فنی و هنری برخی از ممالک دیگر به این کشور وارد شد. برای مثال، در میان ارمنان‌های فرستاده کمپانی فرانسه برای شاه سليمان، پارچه‌های زربفت و اطلس، شش قطعه فرش زربفت و ابریشم و ۳۰۶ عدد ظرف چینی به قطعات مختلف دیده می‌شود (شاردن، ۱۳۳۶، ج ۳: ۲۶۶-۲۶۷). علاوه بر هدایا، پای برخی از صنعتگران و هنرمندان دیگر کشورها نیز به ایران گشوده شد. این‌گونه مراودات تأثیر فراوانی بین صنایع و هنرهای ایران و برخی ممالک دیگر گذاشت و تجلی آن را می‌توان بهوضوح، در نمونه‌های متعدد و متنوعی از میراث فرهنگی بر جای مانده از آن روزگار ملاحظه کرد. همان‌طور که اشاره شد، در آن دوره به اقتصاد و تجارت، بهای زیادی داده می‌شد. بنابراین، شاهان صفوی حتی در راستای مقابله با سلاطین عثمانی و سیاست‌های آنان، ضمن انعقاد برخی قراردادها و معاهده‌ها با فرستادگان و کمپانی‌ها و شرکت‌های دیگر کشورها، برای تأمین امنیت کاروان‌ها و هیئت‌های تجاری و نمایندگی‌های خارجی نیز دستورهای متعددی صادر کردند. برای مثال، شاه عباس اول، پس از پیروزی بر عثمانی‌ها و بیرون راندن پرتغالی‌ها از خلیج فارس، در ۲۸ محرم ۱۰۳۳ق / ۲۱ نوامبر ۱۶۲۳م، معاهده‌ای با هلننی‌ها در اصفهان امضا کرد که براساس بند نخست آن،

فرمان مورخ ۱۱۲۰ق شاه سلطان حسین درباره آزادی بازگانی فرانسویان، موجود در بایگانی وزارت امور خارجه فرانسه (قائم مقامی، ۱۳۴۸: ۶۸-۶۹)

پادشاهی بمالک محروسه شاهنشاهی، برسم
تجارت، آمد و شد نمایند که درخصوص رعایت
و اعزاز و احترام آن تجار خیریت آثار، از احدها
کوتاهی واقع نخواهد شد و بمکارم بلانهایت
ظل الله؛ مستعمال می‌بوده باشند.
تحریرا فی شهر رجب المرجب ۱۱۲۰ (قائم مقامی،
۱۳۴۸: ۶۷-۶۸).

صفویان برای رونق بخشیدن به اقتصاد و تجارت،
به اقدامات مؤثر دیگری نیز دست زدند که تأثیرات
مستقیمی بر صنعت، هنر، معماری و شهرسازی آن
روزگار گذاشت. از جمله آن‌ها اقداماتی است که در
ادامه بررسی می‌کنیم.

توجه به صنایع و هنرهای درآمدزا در عصر صفوی

عنایت عمده شاهان صفوی و در رأس آن‌ها شاه عباس، بیشتر به صنایع و هنرهایی بود که علاوه بر تقاضای دربار و حکومت، در داخل و به ویژه خارج از کشور، بازار و مشتریان بسیاری داشتند و در نتیجه درآمدزا و ارزآور بودند. در صدر این رشته‌های صنعتی و هنری، پارچه‌بافی، فرش‌بافی، سفالگری و چینی‌سازی قرار داشتند. به همین دلیل برخی از محققان، زمان شاه عباس اول را «دوره شکوفایی اقتصادی توأم با زایش هنری» نامیده‌اند (کن‌بای، ۱۳۷۸: ۱۰۰).

حاکمان صفوی برای رشد کمی و به ویژه کیفی صنایع و هنرها، یعنی فراوانی و تولید انبوه و نیز تأمین کیفیت و مرغوبیت محصولات صنعتی و هنری، به اقدامات و ابتکاراتی دست زند؛ از جمله اینکه کارگاه‌ها و کارخانه‌های شاهی را تأسیس و

در رأس آن‌ها از استادکاران ماهر و مجبور استفاده کردند. برای مثال، شاه عباس اول حدود سیصد سفالگر چینی را به همراه خانواده‌هایشان به ایران دعوت کرد و در این کشور، ساکن و مشغول به کار نمود (بهرامی، ۱۳۲۷: ۱۰۲؛ هیلنبرن، ۱۳۸۶: ۲۴۸).

کارگاه‌های حکومتی و کارخانه‌های شاهی در عصر صفوی

شاهان صفوی به منظور نظارت مستقیم بر چگونگی تولید، توزیع، فروش و مصرف بسیاری از محصولات، کارگاه‌ها و کارخانه‌هایی در اطراف قصر و مراکز استان‌ها تأسیس کردند (بیکر، ۱۳۸۵: ۱۱۹) که برخی از آن‌ها مانند شعریاف خانه (میرزا سمیعا، ۱۳۶۸: ۶۳) در زمرة امور و «مسائل مختص به تشکیلات حکومت» (مینورسکی، ۱۳۶۸: ۳۹) و بخشی از بیوتات سلطنتی محسوب می‌شدند. این کارگاه‌ها به اندازه‌ای اهمیت داشتند که ناظر بیوتات، مباشر کارگاه‌ها بود (همان، ۴۸). ژان شاردن^۱ از بنای عظیمی به نام کارخانه شاهی یاد می‌کند که مخازن شاه یا ساختمان صنایع بوده و در وجه تسمیه آن می‌نویسد چون در این جایگاه برای شاه و خاندان او کار می‌کنند، «کارخانه» نامیده شده است (شاردن، ۱۳۴۵، ج ۷: ۱۴۷). شاردن همچنین گزارش می‌دهد که مخازن و کارخانه‌های صنایع، همانند بخش بانوان یا حرم‌سرا، قسمت‌هایی از کاخ چهل ستون هستند (همان، ۱۵۵). به گزارش وی: «هر فن و صنعت را کارخانه ویژه و مخصوصی است و کارگران اختصاص به کارخانه‌ای مربوط دارند و در کارگاه‌هایی که در آنجاست، به کار می‌پردازند» (همان، ۱۰۱-۱۰۲). مهم‌ترین این کارگاه‌ها به ترتیب اهمیت،

به پارچه‌بافی، فرش‌بافی، سفالگری و چینی‌سازی اختصاص داشته‌اند.

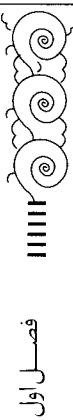
یکی از صنایع و هنرهای مهمی که در دوره صفویه، توجه شاهان و حاکمان و حتی بسیاری از اقشار دیگر جامعه را به خود جلب کرد، سفالگری و چینی‌سازی است؛ به طوری که در سازمان اداری حکومت صفویه، «چینی کاسه‌خانه» را باید در زمرة بیوتات سلطنتی محسوب کرد (مینورسکی، ۱۳۶۸: ۱۲۹). سفالینه‌ها به ویژه ظروف نوع مشهور به چینی^۲، علاوه بر کاربرد گسترده‌ای که در داخل کشور، اعم از دربار و مراکز مرتبط با آن و نیز بسیاری از خانواده‌ها و اقشار مردم داشتند، به خارج از کشور نیز صادر می‌شدند.

توضیح آنکه «چینی» عبارت از گونه‌ای سفالینه با لعب شفاف می‌باشد که سخت، ریزبافت، پرطین و بدون حفره، سفیدرنگ و مات است و از مخلوط کاثولن و کوارتز و فلدسپات در حرارت زیاد کوره تهیه شده است. بنابراین، مشخصه‌های مهم ظروف چینی اصل از این قرار است (Lane, 1957: p. 21): ۱. ساختار و بدنه‌ای مت Shank از مواد سفت و سخت دارد.

۲. پوشش بدنه چگال و سخت آن‌ها لعابی غلیظ است و رنگی متعادل و ملایم دارد.

۳. این‌گونه ظروف با توجه به مصالح و مواد سازنده‌شان، ساختاری سفید، زجاجی، نیمه‌شفاف، صاف و یکنواخت دارند.

نتیجه آنکه، ظروف چینی اصل به علت داشتن بدنه سخت، آب به درونشان نفوذ نمی‌کرد، ضمن آنکه کثیف نمی‌شدند و لعابشان نیز ترک نمی‌خورد. از سوی دیگر، هیچ ماده‌ای برای ساختن ظرف غذا به خوبی سفال و چینی نبود. از این‌رو همهٔ حاکمان

و سفید تولید چین از جمله کراک^۱ که در سده‌های هفدهم و هیجدهم میلادی، در اروپا از محبویت خاصی برخوردار بود (نفیسی، ۱۳۸۴: ۳۴)، در ایران ساخته و پرداخته شد. به همین دلیل، کاسه‌های فراوانی از دوره صفویه بر جای مانده است که به طور مستقیم، از مدل‌های کراک الهام گرفته‌اند و یولاند کراو^۲ آن‌ها را به پیش از اواسط قرن یازدهم هجری / هفدهم میلادی، یعنی در خلال نیمة آخر سلطنت شاه عباس اول و زمان سلطنت جانشین او، شاه صفی اول متعلق می‌داند (Crowe B, 2002: p. 263).

بنابراین از آن بندر، سفالینه‌های صادراتی ایران به ویژه ظروف آبی و سفید را با کشتی به اروپا صادر می‌کردند (آلن، ۱۳۸۳: ۶۸).

با توجه به این مباحث، برخی از پژوهشگران، یکی از کامیابی‌های ایرانیان را که در آخرین دهه‌های قرن دهم و سپس سده یازدهم هجری قمری به اوج کمال رسید، سفالگری دانسته‌اند (هیلنبرند، ۱۳۸۶: ۲۴۷-۲۴۸؛ راجرز، ۱۳۷۴: ۲۶۸)؛ البته بعضی دیگر، نظری تقریباً مخالف دارند و می‌گویند در دوران صفوی، هنر سفال‌سازی برخلاف کاشی‌سازی در اثر عوامل زیرترقی چندانی نکرد:

۱. توجه زیاد به برخی از فنون و هنرهای دیگر مانند کاشی‌کاری، نساجی، قالی‌بافی، فلزکاری، نقاشی و تذهیب؛

۲. پیروی سفالگران ایرانی از همکاران چینی خود که شاهان و صاحب‌منصبان صفوی، بسیار به آن‌ها توجه کردند (برزین، ۱۳۴۰: ۱۱۹۱-۱۱۹۲).

توضیح آنکه شاه عباس اول حدود سیصد سفالگر

آسیایی از جمله صفویان، به ظروف ساخت چین علاقه‌مند بودند و از آن‌ها استفاده می‌کردند (پوروش، ۱۳۸۴: ۱۲۵).

در قرن یازدهم هجری قمری، جمع‌آوری ظروف چینی به نوعی سرگرمی اشرافی تبدیل شده بود که موجب شان و اعتبار نیز می‌شد؛ حتی شاه عباس اول تعداد زیادی از این ظروف را که بیش از ۱۲۰۰ قطعه بود، در سال ۱۰۲۰ق، وقف بقعة شیخ صفی در اردبیل کرد (Golombok, 2003: p. 253؛ منجم یزدی، ۱۳۶۶: ۴۲۵).

به هر حال، هدف سفالگران صفوی در وهله نخست، پاسخ به تقاضاهای داخلی بود، ضمن آنکه به بازارهای بین‌المللی هم توجه داشتند و با سفال‌سازان چینی نیز به ویژه در زمینه تولید سفال‌های آبی و سفید و سلادن به رقابت می‌پرداختند. در آن دوره، سفالینه‌های آبی و سفید ایرانی به درجه‌ای از کیفیت رسیده بودند که تاجران اروپایی، آن‌ها را به عنوان ظروف ساخت چین جا می‌زدند و به فروش می‌رساندند. برای مثال، آلمانی‌ها این نوع ظروف ایرانی را با برخی نمونه‌های تولید چین در می‌آمیختند و به هلند صادر می‌کردند (Lane, 1957: pp. 75-76؛ Golombok, 2003: p. 254).

گفتنی است در بندر گمبرون که پس از اخراج پرتغالی‌ها از هرمز، شاه عباس اول به شدت به آن توجه کرد و از مراکز مهم تجاری کشور محسوب می‌شد، کمپانی هلندی هند شرقی یک ایستگاه گمرکی تأسیس کرد و «در آن به معامله چینی‌های چین» (چکیده‌های ایران‌شناسی، ۱۳۸۴: ۱۴۲) و نیز چینی‌های تولید ایران پرداختند. باید توضیح داد که به ابتکار سفالگران ایرانی، نظیر ظروف چینی آبی

1. Kraak

2. Yolande Crowe

چینی را به همراه خانواده‌هایشان به ایران آورد (بهرامی، ۱۳۲۷: ۱۰۲؛ هیلنبرند، ۱۳۸۶: ۲۴۸). این امر آثار مثبتی نیز به دنبال داشت؛ زیرا موجب شد سفالگران صفوی گونه‌های جدیدی از سفالینه‌های آبی و سفید ملهم از چین، مانند برخی نمونه‌های رنگین کرمان و نیز نوع مشهور به گمبرون را رواج دهند. در واقع، برخی گلدان‌های ساخته شده در کرمان که نقش اژدهایی پیچ‌وتاب برداشته روی آنها دیده می‌شود، تقلید پذیرفته‌ای است از کارهای چینی که بسیاری از آن‌ها در پاسخ به تقاضای اروپا ساخته شده‌اند؛ البته نقوش و طرح‌های شاخص ایرانی نیز براین قبیل ظروف نقش شده است (هیلنبرند، ۱۳۸۶: ۲۴۸).

تأثیر سفالگری چین بر ایران، به قرن‌ها قبل از صفویه و حتی پیش از اسلام بر می‌گردد. در دوره اسلامی نیز این نفوذ از قرن دوم هجری و در سفالینه‌هایی مانند سفال‌های لعاب‌پاشیده به چشم می‌خورد (کریمی و کیانی، ۱۳۶۴: ۲۱). در عین حال پس از حمله مغول، این تأثیرات افزایش یافت و با سر کار آمدن تیموریان نیز بیشتر شد و آثار آن را به آسانی می‌توان هم در آثار ترکیه عثمانی و هم در آثار ایرانی دید (ویلکینسون، ۱۳۷۹: ۱۴۷). به هر حال، در بین انواع فنون و هنرها، تأثیریزیری سفالگری ایران از چین، در صدر قرار دارد و چه بسا پیش از نقاشی بوده است (فرای، ۱۳۶۳: ۱۹۹).

البته ایران نیز به طور متقابل، تأثیراتی را بر سفالگری چین نهاده است. برای مثال، چینی‌های آبی و سفید چینی را با استفاده از سنگ لاجوردی که از ایران به چین می‌برده‌اند، نقاشی می‌کرده‌اند و به قول لین^۱، «منصفانه است که فرض کیم شیوه

استفاده از آن به وسیله نمونه‌های واقعی ایرانی یا ظروف سفالی اسلامی ارائه شده است» (Lane, p. 22: 1957). نیز از طرف دیگر، در روزگار صفویه، روابط ایران و اروپا در زمینه‌های مختلف گسترش فراوانی پیدا کرد؛ به طوری که تأثیرات آن را در فنون و هنرهایی مانند نمونه‌هایی از سفالینه‌ها و کاشی‌کاری‌های آن دوره می‌توان ملاحظه کرد.

نتیجه آنکه توسعه روابط ایران با شرق و غرب عالم، در زمینه‌های تجاری و صنعتی و هنری در عصر صفویه، به ویژه از زمان شاه عباس اول به بعد، انبوی از ابداعات هنری را به دنبال داشت که از مصادیق آن، ساخت و پرداخت سفالینه‌های جالب‌توجه بسیاری با شکل‌ها و طرح‌ها و رنگ‌های جدید بود. در آن دوره، ذوق و سلیقه ایرانی و چینی و اروپایی باهم تلفیق شدند و سفالگری را به موفقیت‌های چشمگیری رساندند؛ البته این تأثیرات مثل همیشه، حال و هوای ایرانی پیدا کرد (ویلکینسون، ۱۳۷۹: ۱۴۷) و در چارچوب فرهنگ و هنر ایرانی عرضه و ارائه شد؛ ضمن آنکه بسیاری از سفالینه‌ها نیز کاملاً به شیوه ایرانی ساخته و پرداخته شدند. نقوش این‌گونه سفالینه‌ها از نظر طرح، با مینیاتورها، نقاشی‌های دیواری، قالی‌ها و منسوجات آن دوره مرتبط و هماهنگ است. بنابراین، نوعی ارتباط و هماهنگی در رشته‌های صنعتی و هنری عصر صفویه، مانند سفال، پارچه، قالی، نقاشی، تذهیب و فلزکاری، ازلحاظ طرح و نقش، به ویژه در طرح‌هایی که بعدها به «شاه عباسی» معروف شد، دیده می‌شود (برزین، ۱۳۴۰: ۱۱۹۲).

یک نوع از سفال‌ها و کاشی‌های شاخصی که در نمونه‌های متعددی از آن‌ها، تلفیقی از هنر و نقش‌مایه‌های ایرانی و چینی و اروپایی به چشم

1. Arthur Lane

- آثار سفالین عصر صفوی اشاره می‌شود:
۱. ظهر برخی نوآوری‌ها و انواع رنگ‌بندی‌ها که ضمن تأثیرپذیری از تحریفات ادوار درخشان سفالگری ایران، برای ارتباطات گسترده با ممالک غربی و شرقی و آثار هنری آن‌ها نیز حاصل شده است. برای مثال، برخی سفال‌گونه موسوم به کوباجه کوباجه نوع رنگارنگ را یکی از ابداعات این دوره دانسته‌اند (یاوری، ۱۳۸۰: ۱۵). گلمبک^۱ نیز در ارتباط با صنعت سفال کرمان در عصر صفوی، چشمگیرترین ابداع را عرضه نوعی جدید از طرح‌های چند رنگ مانند رنگ‌های قرمز و سبز و اخراجی می‌داند (گلمبک، ۱۳۸۵: ۱۵۹).
 ۲. آثار سفالین این دوره، از نظر شکل و شیوه‌های ساخت و تزیین، تنوع و تولید انبوه داشته، به طوری که گاهی موجب تنزل کیفیت و ارائه نقش‌های تکراری شده است.
 ۳. کاربرد خط نستعلیق به جای خطوط کوفی و ثلث و تا حدودی نسخ، روی برخی از سفالینه‌ها مانند نمونه‌های ۱، ۲، ۴۸، ۵۲، ۲۱۶، ۲۷۶، ۲۷۷، ۳۵۸، ۳۵۹ و ۳۶۵ همچون بسیاری از آثار هنری و معماری آن دوره، مانند برخی از کاشی‌ها و بافت‌ها و آثار فلزی رواج می‌یابد.
 ۴. کتیبه‌های نستعلیق بسیاری از آثار سفالین این دوره، به صورت منظوم و متضمن اشعار فارسی است (گلمبک، ۱۳۸۵: ۱۶۰؛ بزرین، ۱۳۴۸: ۲۴). بسیاری از کتیبه‌های مزبور، تاریخ هم دارند (تصاویر ۱، ۲، ۴۸، ۶۰، ۲۱۶ و ۳۵۸ و ۳۵۹).
- برای نمونه، می‌توان قدیمی‌ترین طرف سفالین تاریخ دار دوره صفوی را مثال زد (تصویر ۱). این اثر بشقاب آبی و سفیدی است که در نیشابور

4. Lisa Golombek

می‌خورد، سفال‌ها و کاشی‌های موسوم به کوباجه هستند. در عین حال، گروهی از بهترین آثار این‌گونه سفال‌ها و کاشی‌ها، به ویژه برخی از نمونه‌های نوع رنگارنگ، طبق شیوه ملی هنر عصر صفوی یعنی «مکتب اصفهان»، ساخته و پرداخته شده‌اند. در تزیینات این مجموعه، به تدریج عناصر ملی عصر صفوی، به صورتی شاخص، جلوه‌گر و به ویژه جایگزین نقش‌مایه‌های چینی می‌شوند؛ به طوری که نقوش برخی از ظروف این مجموعه، شامل نیم‌تنه جوانی یا زنی به روش نقاشی‌های رضا عباسی است که در نمونه‌هایی از نسخ خطی و پارچه‌های آن دوره به چشم می‌خورد (علام، ۱۳۸۶: ۲۸۱).

در ضمن با توجه به برخی منابع تاریخی مانند تذکره نصرآبادی (نصرآبادی، ۱۳۷۹: ۲۱۴-۲۱۵ و ۵۸۴) و تعدادی از سفرنامه‌های مربوط به آن دوران، مانند سفرنامه‌های پییر رافائل دومن^۲، ژان باتیست تاورنیه^۳ و سیاحت‌نامه شاردن و نیز کاوش‌ها و داده‌های باستان‌شناسی و آزمایش‌های سنگ‌نگاری، شهرهای کرمان، مشهد، یزد، شیراز و اصفهان در زمرة مهم‌ترین مراکز سفالگری عصر صفویه شناسایی شده‌اند (گلمبک، ۱۳۸۵: ۱۵۲). برای نمونه، آنالیزهای سنگ‌نگاری تعدادی از سفال‌ها توسط میسن^۴، مشخص کرد که بافت و ساختار سنگی سفال‌های صفوی قرن یازدهم هجری به کرمان، مشهد، اصفهان و مکانی ناشناخته تعلق دارند؛ ضمن آنکه گروه مهمی از سفال‌های تولیدشده در اصفهان، از گونه موسوم به کوباجه‌اند (Golombok, 2003: p. 255). در اینجا به برخی از ویژگی‌های مهم سفالگری و

1. Pe're Raphael du Mans

2. Jean-Baptiste Tavernier

3. Robert B. Mason